

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

64ο έτος

12 Απριλίου 2021

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2021/C 128/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2021/C 128/02

Υπόθεση C-760/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λασιθίου (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — M.B. κ.λπ. κατά Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) «Δήμος Αγίου Νικολάου» (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 1999/70/ΕΚ – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 5 – Μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου – Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα – Διαδοχικές συμβάσεις ή παράταση της πρώτης σύμβασης – Ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο – Απόλυτη συνταγματική απαγόρευση της μετατροπής των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου – Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας) . . . . .

2

2021/C 128/03

Υπόθεση C-56/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — RFA International LP κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγή σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10 – Απόρριψη των αιτήσεων επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ – Κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής – Εκτίμηση σχετικά με το κατά πόσον αντανάκλονται οι δασμοί αντιντάμπινγκ στις μεταγενέστερες τιμές μεταπωλήσεως και τις τιμές πωλήσεως εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Υποχρέωση εφαρμογής ίδιας μεθόδου με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στην έρευνα η οποία κατέληξε στην επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ – Μεταβολή των συνθηκών – Αφαίρεση των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ – Πειστικά αποδεικτικά στοιχεία] . . . . .

3

2021/C 128/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-407/19 και C-471/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Raad van State, Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) κατά Belgische Staat C-407/19), Ministerraad (C-471/19) (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Άσκηση λιμενικών δραστηριοτήτων – Λιμενεργάτες – Πρόσβαση στο επάγγελμα και πρόσληψη – Διαδικασία αναγνώρισεως λιμενεργατών – Λιμενεργάτες μη περιλαμβανόμενοι στο προβλεπόμενο από την εθνική νομοθεσία σύστημα ποσοτώσεως εργαζομένων – Περιορισμός της διάρκειας της συμβάσεως εργασίας – Κινητικότητα των λιμενεργατών μεταξύ λιμενικών ζωνών – Εργαζόμενοι στον τομέα της εφοδιαστικής – Πιστοποιητικό ασφαλείας – Επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος – Ασφάλεια εντός των λιμενικών ζωνών – Προστασία των εργαζομένων – Αναλογικότητα)	3
2021/C 128/05	Υπόθεση C-77/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ποινική δίκη κατά Κ.Μ. [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή αλιευτική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 – Σύστημα ελέγχου της τηρήσεως των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής – Χρήση επί αλιευτικού σκάφους εξοπλισμού που μπορεί να κατατάσσει αυτομάτως τους ιχθύες βάσει μεγέθους – Άρθρο 89 – Μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης – Άρθρο 90 – Ποινικές κυρώσεις – Αρχή της αναλογικότητας]	5
2021/C 128/06	Υπόθεση C-356/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιουλίου 2020 ο AL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 10 Ιουνίου 2020 στην υπόθεση T-83/19, AL κατά Επιτροπής	5
2021/C 128/07	Υπόθεση C-561/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Βέλγιο) στις 26 Οκτωβρίου 2020 — Q, R, S κατά United Airlines, Inc.	6
2021/C 128/08	Υπόθεση C-579/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 2 Νοεμβρίου 2020 — F, A, G, H, I κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	6
2021/C 128/09	Υπόθεση C-624/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 24 Νοεμβρίου 2020 — E.K. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Υπόθεση C-626/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2020 ο Arkadiusz Kaminski κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-677/19, Polfarmex κατά EUIPO — Kaminski	8
2021/C 128/11	Υπόθεση C-665/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 7 Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν κατά X· έτερος διάδικος: Openbaar Ministerie	8
2021/C 128/12	Υπόθεση C-674/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 10 Δεκεμβρίου 2020 — Airbnb Ireland UC κατά Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Υπόθεση C-694/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 21 Δεκεμβρίου 2020 — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU κατά Φλαμανδικής Κυβέρνησης	10
2021/C 128/14	Υπόθεση C-704/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 23 Δεκεμβρίου 2020 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά C, B	10
2021/C 128/15	Υπόθεση C-712/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Köln (Γερμανία) στις 24 Δεκεμβρίου 2020 — GJ κατά Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Υπόθεση C-713/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 24 Δεκεμβρίου 2020 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y κατά X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Υπόθεση C-723/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 29 Δεκεμβρίου 2020 — Διαδικασία αφερεγγυότητας αφορώσα τα περιουσιακά στοιχεία της Galapagos S.A., μετεχόντων των DE ως συνδίκου πτωχεύσεως, Galapagos BidCo S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. και Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Υπόθεση C-13/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Judecătoria Miercurea Ciuc (Ρουμανία) στις 4 Ιανουαρίου 2021 — Pricoforest SRL κατά Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)	13
2021/C 128/19	Υπόθεση C-18/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 12 Ιανουαρίου 2021 — Uniqä Versicherungen AG κατά VU	13
2021/C 128/20	Υπόθεση C-19/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 13 Ιανουαρίου 2021 — I, S κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Υπόθεση C-23/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Gericht Erster Instanz Eupen (Βέλγιο) στις 14 Ιανουαρίου 2021 — IO κατά Wallonische Region	15
2021/C 128/22	Υπόθεση C-36/21: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 22 Ιανουαρίου 2021 — Sense Visuele Communicatie en Handel vof (που ασκεί δραστηριότητα και υπό την επωνυμία De Scharrelderij) κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Υπόθεση C-38/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις 22 Ιανουαρίου 2021 — VK κατά BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Υπόθεση C-39/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 26 Ιανουαρίου 2021 — X κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Υπόθεση C-45/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Ustavno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Banka Slovenije· έτερος διάδικος: Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Υπόθεση C-51/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tallinna Halduskohus (Εσθονία) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Aktsiaselts M.V.WOOL κατά Põllumajandus- ja Toiduamet	21
2021/C 128/27	Υπόθεση C-52/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL κατά État belge — SPF Finances	22
2021/C 128/28	Υπόθεση C-53/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Pharma Santé — Réseau Solidaris SCRL κατά État belge — SPF Finances	23
2021/C 128/29	Υπόθεση C-55/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varchoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Direktor na Agentsia «Mitnitsi» κατά «IMPERIAL TOBACCO BULGARIA» EOOD	23
2021/C 128/30	Υπόθεση C-56/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Mokestinii ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Λιθουανία) στις 29 Ιανουαρίου 2021 — «ARVI» ir ko UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Υπόθεση C-61/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2021 — JP κατά Ministre de la Transition écologique, Premier ministre	25
2021/C 128/32	Υπόθεση C-65/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2021 η SGL Carbon SE κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-639/18, SGL Carbon SE κατά Επιτροπής	25
2021/C 128/33	Υπόθεση C-68/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Φεβρουαρίου 2021 — Iveco Orecchia SpA κατά APAM Esercizio SpA	26
2021/C 128/34	Υπόθεση C-70/21: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	27
2021/C 128/35	Υπόθεση C-73/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2021 η Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA, κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-635/18, Industrial Química del Nalón SA κατά Επιτροπής	28
2021/C 128/36	Υπόθεση C-74/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Φεβρουαρίου 2021 η Deza a.s. κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-638/18, Deza a.s. κατά Επιτροπής	29
2021/C 128/37	Υπόθεση C-75/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2021 η Bilbaína de Alquitranes, SA κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA κατά Επιτροπής	30

Γενικό Δικαστήριο

2021/C 128/38	Υπόθεση T-488/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — XC κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση – Πρόσληψη – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/338/17 – Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από το επόμενο στάδιο του διαγωνισμού – Αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων λόγω αναπηρίας – Πρόσβαση στα έγγραφα – Απόρριψη του αιτήματος πρόσβασης στα ερωτήματα που τέθηκαν στο πλαίσιο δοκιμασίας – Απόρριψη των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής. – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/356/18 – Εφεδρικός πίνακας προσλήψεων – Προσφυγή ακυρώσεως – Έλλειψη ενόμου συμφέροντος – Απαράδεκτο – Ευθύνη]	32
2021/C 128/39	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-345/19, T-346/19, T-364/19 έως T-366/19, T-372/19 έως T-375/19 και T-385/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Santini κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου [Θεσμικό δικαιο – Ενιαίο καθεστώς των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντα σε ιταλικές εκλογικές περιφέρειες – Έκδοση από το Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Προεδρείο της Βουλής, Ιταλία) της απόφασης αριθ. 14/2018 περί συντάξεων – Τροποποίηση του ποσού των συντάξεων των βουλευτών της ιταλικής Βουλής – Συνακόλουθη τροποποίηση, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του ποσού των συντάξεων ορισμένων πρώην βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντων στην Ιταλία – Αρμοδιότητα του οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κεκτημένα δικαιώματα – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Εξωσυμβατική ευθύνη – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες]	33
2021/C 128/40	Υπόθεση T-519/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Forte κατά Κοινοβουλίου [Θεσμικό δικαιο – Ενιαίο καθεστώς των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντα σε ιταλικές εκλογικές περιφέρειες – Έκδοση από το Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Προεδρείο της Βουλής, Ιταλία) της απόφασης αριθ. 14/2018, σχετικά με συντάξεις – Τροποποίηση του ποσού των συντάξεων των βουλευτών της ιταλικής Βουλής – Συνακόλουθη τροποποίηση, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του ποσού των συντάξεων ορισμένων πρώην βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντων στην Ιταλία – Αρμοδιότητα του οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κεκτημένα δικαιώματα – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση]	33

2021/C 128/41	Υπόθεση T-578/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Sophia Group κατά Κοινοβουλίου (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών – Παροχή υπηρεσιών διαχείρισης γραφείου εξυπηρέτησης κτιρίων – Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου – Ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο – Κριτήρια επιλογής – Κριτήρια αναθέσεως – Πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά – Χρήση σημάτων και πιστοποιήσεων στο πλαίσιο της διατύπωσης των κριτηρίων ανάθεσης – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	34
2021/C 128/42	Υπόθεση T-821/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Herlyn και Beck κατά EUIPO — Brillux (B.home) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης B.home – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα B-Wohnen – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	35
2021/C 128/43	Υπόθεση T-117/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — El Corte Inglés κατά EUIPO — MKR Design (PANTHÉ) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PANTHÉ – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό και εικονιστικό σήμα PANTHER και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης P PANTHER – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος»)	35
2021/C 128/44	Υπόθεση T-776/20: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2020 — Stockdale κατά Συμβουλίου κ.λπ.	36
2021/C 128/45	Υπόθεση T-20/21: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2021 — VI κατά Επιτροπής	38
2021/C 128/46	Υπόθεση T-22/21: Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2021 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior κατά Επιτροπής	39
2021/C 128/47	Υπόθεση T-30/21: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2021 — L'Oréal κατά EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Υπόθεση T-49/21: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2021 — PZ κατά Επιτροπής	41
2021/C 128/49	Υπόθεση T-52/21: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2021 — ClientEarth κατά Επιτροπής	41
2021/C 128/50	Υπόθεση T-75/21: Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2021 — Mendes de Almeida κατά Συμβουλίου	42
2021/C 128/51	Υπόθεση T-92/21: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Darment κατά Επιτροπής	43
2021/C 128/52	Υπόθεση T-103/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Boshab κατά Συμβουλίου	44
2021/C 128/53	Υπόθεση T-104/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου	44
2021/C 128/54	Υπόθεση T-105/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kanyama κατά Συμβουλίου	45
2021/C 128/55	Υπόθεση T-106/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου	45
2021/C 128/56	Υπόθεση T-107/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου	46
2021/C 128/57	Υπόθεση T-108/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου	46
2021/C 128/58	Υπόθεση T-109/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Mutondo κατά Συμβουλίου	47

2021/C 128/59	Υπόθεση T-110/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kampete κατά Συμβουλίου	47
2021/C 128/60	Υπόθεση T-112/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Numbi κατά Συμβουλίου	48
2021/C 128/61	Υπόθεση T-113/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Team Beverage κατά EUIPO (Beverage Analytics)	48
2021/C 128/62	Υπόθεση T-114/21: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2021 — Growth Finance Plus κατά EUIPO (doglover)	49
2021/C 128/63	Υπόθεση T-115/21: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2021 — Growth Finance Plus κατά EUIPO (catlover)	50
2021/C 128/64	Υπόθεση T-117/21: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2021 — Deichmann κατά EUIPO — Munich (Αποτύπωση δύο διασταυρούμενων ριγών στο πλαϊνό μέρος υποδήματος)	50
2021/C 128/65	Υπόθεση T-118/21: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2021 — Cilem Records International κατά EUIPO — KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Υπόθεση T-119/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου .	52
2021/C 128/67	Υπόθεση T-120/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου	52

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2021/C 128/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 110 της 29.3.2021

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 98 της 22.3.2021

EE C 88 της 15.3.2021

EE C 79 της 8.3.2021

EE C 72 της 1.3.2021

EE C 62 της 22.2.2021

EE C 53 της 15.2.2021

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λασιθίου (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Μ.Β. κ.λπ. κατά Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) «Δήμος Αγίου Νικολάου»

(Υπόθεση C-760/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 1999/70/ΕΚ – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 5 – Μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου – Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα – Διαδοχικές συμβάσεις ή παράταση της πρώτης σύμβασης – Ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο – Απόλυτη συνταγματική απαγόρευση της μετατροπής των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου – Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας)

(2021/C 128/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Λασιθίου

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Μ.Β. κ.λπ.

κατά

Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) «Δήμος Αγίου Νικολάου»

Διατακτικό

- 1) Κατ' ορθή ερμηνεία της ρήτρας 1 και της ρήτρας 5, σημείο 2, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η έννοια «διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου» κατά τις διατάξεις αυτές καλύπτει και την αυτοδίκαιη παράταση των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου των εργαζομένων στον τομέα της καθαριότητας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, η οποία έλαβε χώρα δυνάμει ρητών εθνικών διατάξεων και παρά τη μη τήρηση του έγγραφου τύπου που προβλέπεται κατ' αρχήν για τη σύναψη των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας.
- 2) Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι, όταν έχει σημειωθεί καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η υποχρέωση του αιτούντος δικαστηρίου να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει, κατά το μέτρο του δυνατού, όλες τις κρίσιμες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κατά τρόπο ώστε να επιβληθεί η προσήκουσα κύρωση για την κατάχρηση και να εξαλειφθούν οι συνέπειες της παραβίασης του δικαίου της Ένωσης περιλαμβάνει την εκτίμηση του ζητήματος αν οι διατάξεις προγενέστερης και εισέτι ισχύουσας εθνικής ρύθμισης που επιτρέπει τη μετατροπή διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μπορούν, ενδεχομένως, να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της σύμφωνης αυτής ερμηνείας, μολονότι εθνικές διατάξεις συνταγματικής φύσης απαγορεύουν απολύτως τέτοια μετατροπή όσον αφορά τον δημόσιο τομέα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 18.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — RFA International LP κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-56/19 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγή σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10 – Απόρριψη των αιτήσεων επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ – Κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής – Εκτίμηση σχετικά με το κατά πόσον αντανακλώνται οι δασμοί αντιντάμπινγκ στις μεταγενέστερες τιμές μεταπωλήσεως και τις τιμές πωλήσεως εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Υποχρέωση εφαρμογής ίδιας μεθόδου με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στην έρευνα η οποία κατέληξε στην επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ – Μεταβολή των συνθηκών – Αφαίρεση των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ – Πειστικά αποδεικτικά στοιχεία]

(2021/C 128/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: RFA International LP (εκπρόσωποι: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova και E. Borovikov, avocats, N. Tuominen, avocatä και D. O'Keeffe, solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά J.-F. Brakeland, A. Demeneix και P. Němečková, στη συνέχεια J.-F. Brakeland και P. Němečková)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την RFA International LP στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 6.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Raad van State, Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) κατά Belgische Staat C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-407/19 και C-471/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Άσκηση λιμενικών δραστηριοτήτων – Λιμενεργάτες – Πρόσβαση στο επάγγελμα και πρόσληψη – Διαδικασία αναγνώρισεως λιμενεργατών – Λιμενεργάτες μη περιλαμβανόμενοι στο προβλεπόμενο από την εθνική νομοθεσία σύστημα ποσοτώσεως εργαζομένων – Περιορισμός της διάρκειας της συμβάσεως εργασίας – Κινητικότητα των λιμενεργατών μεταξύ λιμενικών ζωνών – Εργαζόμενοι στον τομέα της εφοδιαστικής – Πιστοποιητικό ασφαλείας – Επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος – Ασφάλεια εντός των λιμενικών ζωνών – Προστασία των εργαζομένων – Αναλογικότητα)

(2021/C 128/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

κατά

Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

παρισταμένων των: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει πρόσωπα ή επιχειρήσεις που επιθυμούν να ασκήσουν λιμενικές δραστηριότητες εντός λιμενικής ζώνης, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων που δεν σχετίζονται με την υπό στενή έννοια φορτοεκφόρτωση πλοίων, να απασχολούν μόνον λιμενεργάτες αναγνωρισμένους σύμφωνα με τις προϋποθέσεις και τις λεπτομέρειες εφαρμογής της ρυθμίσεως αυτής, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις και λεπτομέρειες εφαρμογής, αφενός, στηρίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία δεν συνεπάγονται διακρίσεις, είναι εκ των προτέρων γνωστά και παρέχουν τη δυνατότητα στους λιμενεργάτες άλλων κρατών μελών να αποδεικνύουν ότι πληρούν, στο κράτος καταγωγής τους, απαιτήσεις ισοδύναμες με εκείνες που εφαρμόζονται στους ημεδαπούς λιμενεργάτες και, αφετέρου, δεν καθιερώνουν περιορισμένη ποσόστωση για τους εργάτες που μπορούν να τύχουν τέτοιας αναγνωρίσεως.
- 2) Τα άρθρα 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας:
  - η αναγνώριση των λιμενεργατών ανατίθεται σε διοικητική επιτροπή, συγκροτούμενη ισομερώς από μέλη τα οποία ορίζουν οι οργανώσεις εργοδοτών και οι οργανώσεις εργαζομένων·
  - η επιτροπή αυτή αποφασίζει επίσης, ανάλογα με τις ανάγκες σε εργατικό δυναμικό, αν οι αναγνωρισμένοι εργάτες πρέπει ή όχι να περιληφθούν σε ποσόστωση λιμενικών εργαζομένων, λαμβανομένου υπόψη ότι, για τους εκτός της ποσοτώσεως λιμενεργάτες, η διάρκεια ισχύος της αναγνωρίσεώς τους περιορίζεται στη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως εργασίας τους, οπότε πρέπει να κινείται νέα διαδικασία αναγνωρίσεως για κάθε νέα σύμβαση που συνάπτουν, και
  - δεν προβλέπεται καμία μέγιστη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να αποφανθεί η εν λόγω επιτροπή.
- 3) Τα άρθρα 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία, εφόσον δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι πληροί σε άλλο κράτος μέλος ισοδύναμες προϋποθέσεις, ο εργαζόμενος πρέπει, για να αναγνωριστεί ως λιμενεργάτης:
  - να κριθεί ικανός από ιατρικής απόψεως για την εκτέλεση λιμενικών εργασιών από την εξωτερική υπηρεσία προλήψεως και προστασίας στον χώρο εργασίας με την οποία συνδέεται οργάνωση στην οποία συμμετέχουν υποχρεωτικώς όλοι οι δραστηριοποιούμενοι στην οικεία λιμενική ζώνη εργοδότες·
  - να επιτύχει στις ψυχοτεχνικές δοκιμασίες που διεξάγει το προς τούτο οριζόμενο από την εν λόγω εργοδοτική οργάνωση όργανο·
  - να παρακολουθήσει επί τρεις εβδομάδες τα προπαρασκευαστικά μαθήματα περί εργασιακής ασφάλειας για την απόκτηση της τεχνικής επάρκειας, και
  - να επιτύχει στις τελικές εξετάσεις,

εφόσον η αποστολή της εργοδοτικής οργάνωσης και, ενδεχομένως, των συνδικαλιστικών οργάνωσεων των αναγνωρισμένων λιμενεργατών κατά τον ορισμό των οργάνων που είναι επιφορτισμένα με τη διενέργεια τέτοιων εξετάσεων και δοκιμασιών δεν είναι ικανή να θέσει εν αμφιβόλω τον διαφανή, αντικειμενικό και αμερόληπτο χαρακτήρα των εν λόγω εξετάσεων και δοκιμασιών.
- 4) Τα άρθρα 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας οι λιμενεργάτες που είχαν αναγνωριστεί υπό το προϊσχύσαν της ρυθμίσεως αυτής νομικό καθεστώς διατηρούν, κατ' εφαρμογήν της ίδιας ρυθμίσεως, την ιδιότητα του αναγνωρισμένου λιμενεργάτη και εντάσσονται στην προβλεπόμενη από την εν λόγω ρύθμιση ποσόστωση λιμενεργατών.
- 5) Τα άρθρα 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία η μετακίνηση λιμενεργάτη στην ποσόστωση εργαζομένων διαφορετικής λιμενικής ζώνης από εκείνη στην οποία έλαβε την αναγνώρισή του υπόκειται σε προϋποθέσεις και λεπτομέρειες εφαρμογής καθοριζόμενες από συλλογική σύμβαση εργασίας, εφόσον οι εν λόγω προϋποθέσεις και λεπτομέρειες αποδεικνύονται αναγκαίες και ανάλογες προς τον σκοπό της διαφυλάξεως της ασφάλειας εντός κάθε λιμενικής ζώνης, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 6) Τα άρθρα 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία οι εργαζόμενοι στον τομέα της εφοδιαστικής πρέπει να διαθέτουν «πιστοποιητικό ασφαλείας», το οποίο εκδίδεται κατόπιν προσκομίσεως του δελτίου ταυτότητάς τους και της συμβάσεως εργασίας τους και του οποίου ο τρόπος εκδόσεως καθώς και η διαδικασία απόκτησής του καθορίζονται από συλλογική σύμβαση εργασίας, εφόσον οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση τέτοιου πιστοποιητικού είναι αναγκαίες και ανάλογες προς τον σκοπό της εγγυήσεως της ασφαλείας εντός των λιμενικών ζωνών και η διαδικασία που προβλέπεται για την απόκτησή του δεν συνεπάγεται μη εύλογα και δυσανάλογα διοικητικά βάρη.

(¹) EE C 288 της 26.08.2019.
EE C 348 της 14.10.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Κ.Μ.

(Υπόθεση C-77/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή αλιευτική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 – Σύστημα ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής – Χρήση επί αλιευτικού σκάφους εξοπλισμού που μπορεί να κατατάσσει αυτομάτως τους ιχθύες βάσει μεγέθους – Άρθρο 89 – Μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης – Άρθρο 90 – Ποινικές κυρώσεις – Αρχή της αναλογικότητας]

(2021/C 128/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K. M.

παρισταμένου του: Director of Public Prosecutions

Διατακτικό

Τα άρθρα 89 και 90 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006, εξεταζόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, υπό την επιφύλαξη των εξακριβώσεων στις οποίες οφείλει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, δεν αντιτίθενται σε εθνική διάταξη η οποία προβλέπει, ως κύρωση για παράβαση του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 227/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2013, όχι μόνον την επιβολή προστίμου αλλά και την υποχρεωτική κατάσχεση των αλιευμάτων και των απαγορευμένων ή μη τηρούντων τις διατάξεις αλιευτικών εργαλείων που ανευρίσκονται στο οικείο σκάφος.

(¹) EE C 137 της 27.4.2020.

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιουλίου 2020 ο ΑΛ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 10 Ιουνίου 2020 στην υπόθεση T-83/19, ΑΛ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρροσείων: ΑΛ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως αβάσιμη.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel* (Βέλγιο) στις 26 Οκτωβρίου 2020 — Q, R, S κατά *United Airlines, Inc.*

(Υπόθεση C-561/20)

(2021/C 128/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Q, R, S

Εναγομένη: *United Airlines, Inc.*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, την έννοια ότι ο επιβάτης δικαιούται αποζημίωση από αερομεταφορέα ο οποίος δεν είναι κοινοτικός αερομεταφορέας, σε περίπτωση που φθάνει στον τελικό προορισμό του με καθυστέρηση άνω των τριών ωρών λόγω καθυστέρησης κατά την τελευταία επιμέρους πτήση με σημείο αναχωρήσεως και προορισμού στο έδαφος τρίτης χώρας και χωρίς ενδιάμεση στάση στο έδαφος κράτους μέλους και η εν λόγω επιμέρους πτήση συνιστά τμήμα πτήσεως με ανταπόκριση, έχουσας ως αρχικό σημείο αναχωρήσεως αερολιμένα ευρισκόμενο στο έδαφος κράτους μέλους, εκτελεσθείσας στο σύνολό της από τον εν λόγω αερομεταφορέα και για την οποία ο επιβάτης είχε προβεί σε μία ενιαία κράτηση σε κοινοτικό αερομεταφορέα ο οποίος δεν εκτέλεσε κανένα τμήμα της εν λόγω πτήσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Αντιβαίνει ο κανονισμός 261/2004, εφόσον ερμηνευθεί υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος, στο διεθνές δίκαιο και ειδικότερα στην αρχή ότι κάθε κράτος έχει πλήρη και αποκλειστική κυριαρχία στο έδαφός του και στον εναέριο χώρο του, για τον λόγο ότι η ερμηνεία αυτή συνεπάγεται ότι το δίκαιο της Ένωσης εφαρμόζεται σε πραγματικά περιστατικά που λαμβάνουν χώρα στο έδαφος τρίτης χώρας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem* (Κάτω Χώρες) στις 2 Νοεμβρίου 2020 — F, A, G, H, I κατά *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Υπόθεση C-579/20)

(2021/C 128/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: F, A, G, H, I

Καθού: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρέχει το άρθρο 15, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/95 (1) προστασία μόνον σε εξαιρετικές καταστάσεις στις οποίες ο βαθμός της αδιακρίτως ασκούμενης βίας που χαρακτηρίζει τη διεθνή ή εσωτερική ένοπλη σύρραξη είναι τόσο υψηλός, ώστε υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να εκτιμάται ότι ο άμαχος ο οποίος θα επιστρέψει στην οικεία χώρα ή, ενδεχομένως, περιοχή θα αντιμετωπίσει, λόγω της παρουσίας του και μόνον στο έδαφος αυτής της χώρας ή της περιοχής, πραγματικό κίνδυνο να εκτεθεί σε απειλή υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως; Πρέπει δε μια τέτοια εξαιρετική κατάσταση να εκλαμβάνεται ως «most extreme case of general violence» υπό την έννοια της αποφάσεως N. A. κατά Ηνωμένου Βασιλείου (2);

Στην περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο σκέλος τους πρώτου ερωτήματος είναι αρνητική:

- 2) Έχει το άρθρο 15, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/95 την έννοια ότι ακόμη και ένας μικρότερος βαθμός αδιακρίτως ασκούμενης βίας από εκείνον που χαρακτηρίζει την ανωτέρω κατάσταση ως εξαιρετική, σε συνδυασμό με τις προσωπικές και ατομικές περιστάσεις που αφορούν ειδικώς τον αιτούντα, μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να εκτιμάται ότι, εάν επιστρέψει στην οικεία χώρα ή περιοχή, ο αιτών θα αντιμετωπίσει τον κίνδυνο να εκτεθεί σε απειλή υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως;

Στην περίπτωση που η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι καταφατική:

- 3) Μπορεί στο πλαίσιο αυτό να χρησιμοποιηθεί μια διαβαθμισμένη κλίμακα ανάλογα με τον αντίστοιχο βαθμό της αδιακρίτως ασκούμενης βίας και τον συναφή βαθμό ατομικών περιστάσεων; Ποιες είναι δε οι προσωπικές και ατομικές περιστάσεις που είναι κρίσιμες κατά την εξέταση της αιτήσεως από την υπηρεσία ασύλου και από το εθνικό δικαστήριο;

Στην περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική:

- 4) Συνάδει με το άρθρο 15 της οδηγίας 2011/95 η χορήγηση, δυνάμει των στοιχείων α' ή β' της εν λόγω διατάξεως, καθεστώτος επικουρικής προστασίας σε αιτούντα, ο οποίος αντιμετωπίζει μεν κατάσταση αδιακρίτως ασκούμενης βίας μικρότερου βαθμού από εκείνον που χαρακτηρίζει την ανωτέρω κατάσταση ως εξαιρετική, πλην όμως είναι σε θέση να αποδείξει ότι θίγεται ειδικώς λόγω (μεταξύ άλλων) των χαρακτηριστικών της καταστάσεώς του;

(1) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

(2) ΕΔΔΑ, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, CE:ECHR:2008:0717JUD002590407.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam
(Κάτω Χώρες) στις 24 Νοεμβρίου 2020 — Ε.Κ. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Υπόθεση C-624/20)

(2021/C 128/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: E.K.

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπάγεται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών να καθορίζουν αν το δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ είναι, αυτό καθαυτό, προσωρινής ή μη προσωρινής φύσεως ή πρέπει τούτο να ορίζεται σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση που τυγχάνει εφαρμογής ερμηνεία σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης, υπάρχει, κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2003/109/ΕΚ (1), διάκριση μεταξύ των διαφόρων παρεπόμενων δικαιωμάτων διαμονής που έχουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, στα οποία συγκαταλέγονται το παρεπόμενο δικαίωμα διαμονής που παρέχεται σε μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης δυνάμει της οδηγίας για τη διαμονή και το δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ;

- 3) Είναι προσωρινής φύσεως το δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ, το οποίο, ως εκ της φύσεώς του, εξαρτάται από την ύπαρξη σχέσης εξάρτησης μεταξύ του υπηκόου τρίτης χώρας και του πολίτη της Ένωσης και είναι, επομένως, πεπερασμένο;
- 4) Σε περίπτωση που το δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ είναι προσωρινής φύσεως, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει μόνον τις προβλεπόμενες στο εθνικό δίκαιο άδειες διαμονής από την απόκτηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος κατά την έννοια της οδηγίας αυτής;

(¹) Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2020 ο Arkadiusz Kaminski κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-677/19, Polfarmex κατά EUIPO — Kaminski

(Υπόθεση C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Arkadiusz Kaminski (εκπρόσωποι: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, radcowie prawni)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Polfarmex S.A

Με διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2021, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι ο Arkadiusz Kaminski φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 7 Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν κατά X· έτερος διάδικος: Openbaar Ministerie

(Υπόθεση C-665/20)

(2021/C 128/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν κατά: X

Έτερος διάδικος: Openbaar Ministerie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, σημείο 5, της απόφασης-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ (¹) την έννοια ότι, όταν κράτος μέλος αποφασίζει να μεταφέρει τη διάταξη αυτή στο εσωτερικό δίκαιο, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να διαθέτει ορισμένο περιθώριο εκτίμησης ως προς το αν πρέπει ή όχι να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης;
- 2) Πρέπει ο όρος «αυτές πράξεις» κατά το άρθρο 4, σημείο 5, της απόφασης-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ να ερμηνεύεται κατά τον ίδιο τρόπο με τον αντίστοιχο όρο που περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, σημείο 2, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού και, σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος αυτός στην πρώτη διάταξη;

- 3) Έχει η προϋπόθεση του άρθρου 4, σημείο 5, της απόφασης-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ, η οποία απαιτεί να έχει η «καταδίκη [...] εκτιθεί [...] ή [να μην] μπορεί να εκτιθεί πλέον σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας της καταδίκης», την έννοια ότι καλύπτει την περίπτωση στην οποία ο καταζητούμενος έχει καταδικασθεί αμετακλήτως για τις αυτές πράξεις σε στερητική της ελευθερίας ποινή την οποία έχει εν μέρει εκτίσει στο κράτος έκδοσης της καταδικαστικής απόφασης και για το υπόλοιπο της οποίας απαλλάχθηκε από δημόσια αρχή του κράτους αυτού, η οποία δεν είναι δικαστική αρχή, στο πλαίσιο γενικευμένου μέτρου επεικειάς, το οποίο ισχύει και για καταδίκους που έχουν τελήσει σοβαρά ποινικά αδικήματα, όπως ο καταζητούμενος, και δεν στηρίζεται σε ορθολογικές εκτιμήσεις αντεγκληματικής πολιτικής;

(¹) Απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 10 Δεκεμβρίου 2020 — Airbnb Ireland UC κατά Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-674/20)

(2021/C 128/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Airbnb Ireland UC

Καθή: Région de Bruxelles-Capitale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 1, παράγραφος 5, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (¹), ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον «φορολογικό τομέα» και πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί ότι εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας εθνική νομοθεσία η οποία υποχρεώνει τους φορείς παροχής υπηρεσιών διαμεσολάβησης με αντικείμενο την έναντι αμοιβής διευκόλυνση της επικοινωνίας, μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, μεταξύ, αφενός, δυνητικών μισθωτών και, αφετέρου, επαγγελματιών ή μη επαγγελματιών εκμισθωτών που προσφέρουν υπηρεσίες παροχής καταλύματος βραχείας διάρκειας, να κοινοποιούν, κατόπιν γραπτής αιτήσεως της φορολογικής διοίκησης και επ' απειλή επιβολής διοικητικού προστίμου, «τα στοιχεία του φορέα εκμετάλλευσης και των τουριστικών καταλυμάτων καθώς και τον αριθμό των διανυκτερεύσεων και των μονάδων καταλύματος που λειτουργήσαν κατά το παρελθόν έτος» προκειμένου να προσδιοριστούν οι υποκείμενοι σε περιφερειακό φόρο επί των τουριστικών καταλυμάτων καθώς και τα φορολογητέα εισοδήματά τους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα άρθρα 1 έως 3 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (²), έχουν την έννοια ότι η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή σε εθνική νομοθεσία όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει εφαρμογή επί μιας τέτοιας νομοθεσίας;
- 3) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ έχει εφαρμογή επί εθνικής νομοθεσίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα και ότι μια τέτοια νομοθεσία δεν αντιβαίνει σε αυτό;

(¹) ΕΕ 2000, L 178, σ. 1.

(²) ΕΕ 2006, L 376, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Grondwettelijk Hof** (Βέλγιο) στις
21 Δεκεμβρίου 2020 — **Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU** κατά
Φλαμανδικής Κυβέρνησης

(Υπόθεση C-694/20)

(2021/C 128/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Καθής: Φλαμανδική Κυβέρνηση

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται το άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας (ΕΕ) 2018/822⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2018/822, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτές διασυννοριακές ρυθμίσεις, στο δικαίωμα για δικαίη δίκη, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον βαθμό που το νέο άρθρο 8αβ, παράγραφος 5, που προστέθηκε στην οδηγία 2011/16/ΕΕ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, προβλέπει ότι, όταν κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να χορηγεί στους ενδιαμέσους δικαίωμα απαλλαγής από την υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση στις περιπτώσεις που η εν λόγω υποχρέωση γνωστοποίησης θα παραβίαζε την προβλεπόμενη βάσει της εθνικής νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους υποχρέωση εμπιστευτικότητας, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να απαιτεί από τον ενδιάμεσο να γνωστοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιάμεσο ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο τις υποχρεώσεις γνωστοποίησης που υπέχουν, στο μέτρο που η εν λόγω υποχρέωση συνεπάγεται ότι ο δικηγόρος που ενεργεί ως ενδιάμεσος υποχρεούται να παρέχει σε άλλον ενδιάμεσο που δεν είναι πελάτης του πληροφορίες οι οποίες περιέρχονται σε γνώση του κατά την άσκηση των ουσιωδών δραστηριοτήτων του επαγγέλματός του, ήτοι της υπερασπίσεως ή της εκπροσώπησεως πελάτη ενώπιον δικαστηρίου και της παροχής νομικών συμβουλών, ακόμη και εκτός δικαστικής διαδικασίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2018, L 139, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2011, L 64, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Raad van State** (Κάτω Χώρες) στις
23 Δεκεμβρίου 2020 — **Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid** κατά **C, B**

(Υπόθεση C-704/20)

(2021/C 128/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Εφεσίβλητοι: C, B

Προδικαστικό ερώτημα

Επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας περί επιστροφής (2008/115/ΕΚ) ⁽¹⁾ και το άρθρο 9 της οδηγίας περί υποδοχής (2013/33/ΕΕ) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1), την υποχρέωση αυτεπάγγελτου ελέγχου υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να εξετάσει εξ ιδίας πρωτοβουλίας (ex officio) αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την κράτηση, συμπεριλαμβανομένων και των προϋποθέσεων που ο αλλοδαπός δεν αμφισβήτησε ότι πληρούνται, μολονότι είχε τη δυνατότητα να το πράξει;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

⁽²⁾ Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ 2013, L 180, σ. 96).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Köln (Γερμανία) στις
24 Δεκεμβρίου 2020 — GJ κατά Ryanair DAC**

(Υπόθεση C-712/20)

(2021/C 128/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: GJ

Εναγομένη: Ryanair DAC

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απεργία των εργαζομένων του αερομεταφορέα την οποία κήρυξε συνδικαλιστική οργάνωση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις
24 Δεκεμβρίου 2020 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y κατά X, Raad van
bestuur van de Sociale verzekeringsbank**

(Υπόθεση C-713/20)

(2021/C 128/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Εφεσίβλητοι: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾ την έννοια ότι, όταν εργαζόμενος κατοικεί σε κράτος μέλος και εργάζεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους δυνάμει σύμβασης προσωρινής απασχόλησης βάσει της οποίας η σχέση εργασίας λύεται με τη λήξη της τοποθέτησης του προσωρινά απασχολούμενου και συνεχίζεται ακολούθως, ο εργαζόμενος αυτός εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους μέλους κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων περιόδων, εφόσον δεν έχει παύσει προσωρινά την εν λόγω εργασία;
- 2) Ποιοι είναι οι κρίσιμοι παράγοντες βάσει των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί, σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, κατά πόσον υφίσταται προσωρινή παύση της δραστηριότητας;
- 3) Πόσος χρόνος πρέπει να παρέλθει για να μπορεί να θεωρηθεί –υπό την επιφύλαξη συγκεκριμένων ενδείξεων περί του αντιθέτου– ότι εργαζόμενος, ο οποίος δεν έχει πλέον σύμβαση εργασίας σε ισχύ, έχει παύσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος απασχόλησης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
29 Δεκεμβρίου 2020 — Διαδικασία αφερεγγυότητας αφορώσα τα περιουσιακά στοιχεία της Galapagos
S.A., μετεχόντων των DE ως συνδίκου πτωχεύσεως, Galapagos BidCo S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund
Services S.A. και Prime Capital S.A.**

(Υπόθεση C-723/20)

(2021/C 128/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Οφειλέτρια: Galapagos S.A.

Λοιποί μετέχοντες: DE, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας ⁽¹⁾, την έννοια ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων οφειλέτριας εταιρίας με καταστατική έδρα σε κράτος μέλος δεν βρίσκεται σε δεύτερο κράτος μέλος στο οποίο έχει την κεντρική διοίκησή της, όπως αυτός προσδιορίζεται από παράγοντες αντικειμενικούς και αναγνωρίσιμους από τρίτους, σε περίπτωση κατά την οποία η οφειλέτρια εταιρία, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, μετέφερε τον τόπο αυτόν της κεντρικής της διοίκησης από τρίτο κράτος μέλος στο δεύτερο κράτος μέλος, ενόσω είχε καταταθεί στο τρίτο κράτος μέλος αίτηση για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, χωρίς να έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση επ' αυτής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 την έννοια:
  - α) ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη κατά την υποβολή αίτησης για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας εξακολουθούν να έχουν διεθνή δικαιοδοσία ως προς την έκδοση απόφασης περί ενάρξεως της εν λόγω διαδικασίας όταν ο οφειλέτης μεταφέρει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μετά την υποβολή της αίτησης, αλλά πριν από την έκδοση απόφασης περί ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, και

- β) ότι η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους που εξακολουθεί να υφίσταται κατά τα ανωτέρω αποκλείει τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους σχετικά με νέες αιτήσεις για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας οι οποίες κατατίθενται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους μετά τη μεταφορά του κέντρου των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη σε αυτό το κράτος μέλος;

(¹) ΕΕ 2015, L 141, σ. 19.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Judecătoria Miercurea Ciuc (Ρουμανία) στις 4 Ιανουαρίου 2021 — Pricoforest SRL κατά Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Υπόθεση C-13/21)

(2021/C 128/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Miercurea Ciuc

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pricoforest SRL

Καθή: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η φράση «ακτίνα έως 100 χιλιομέτρων» που περιέχεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 561/2006 (¹) έχει την έννοια ότι μια ευθεία γραμμή που σχεδιάζεται στον χάρτη μεταξύ της έδρας της επιχείρησης και του προορισμού πρέπει να είναι μικρότερη των 100 χιλιομέτρων ή την έννοια ότι η πραγματική απόσταση που διένυσε το όχημα πρέπει να είναι μικρότερη των 100 χιλιομέτρων;
- 2) Έχει η διάταξη του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 561/2006 την έννοια ότι η εκτέλεση μεταφορών σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ανωτέρω διάταξη, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων μεταφορών σε ακτίνα έως 100 χιλιομέτρων από την έδρα της επιχείρησης, και άλλων που υπερβαίνουν το όριο αυτό, εντός χρονικού διαστήματος ενός μήνα, προκειμένου να χορηγηθεί εξαίρεση από την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού βάσει εθνικής διάταξης κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 561/2006, προϋποθέτει την εξαίρεση του συνόλου των οικείων μεταφορών από την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, μόνον εκείνων που εκτελούνται χωρίς να υπερβαίνουν την ακτίνα των 100 χιλιομέτρων ή καμίας εξ αυτών;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου (ΕΕ 2006, L 102, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 12 Ιανουαρίου 2021 — Uniqä Versicherungen AG κατά VU

(Υπόθεση C-18/21)

(2021/C 128/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Uniqä Versicherungen AG

Αναρρεσίβλητος: VU

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 20 και 26 του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾, την έννοια ότι οι εν λόγω διατάξεις αντιτίθενται στη διακοπή της προβλεπόμενης στο άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προθεσμίας των 30 ημερών για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, όπως η διακοπή αυτή προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, του αυστριακού Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (ομοσπονδιακού νόμου περί συνοδευτικών μέτρων για τον COVID-19 στον τομέα της δικαιοσύνης), κατά το οποίο όλες οι ισχύουσες σε αστικές υποθέσεις δικονομικές προθεσμίες των οποίων το γεγονός ενάρξεως επέρχεται μετά τις 21 Μαρτίου 2020 ή οι οποίες δεν έχουν ακόμη εκπνεύσει μέχρι την ημερομηνία αυτή διακόπτονται μέχρι και τις 30 Απριλίου 2020 και αρχίζουν να τρέχουν εκ νέου από την 1η Μαΐου 2020;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 399, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 13 Ιανουαρίου 2021 — I, S κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-19/21)

(2021/C 128/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: I, S

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 27 του κανονισμού του Δουβλίνου⁽¹⁾, σε συνδυασμό ενδεχομένως με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα υποχρεούται να παρέχει δυνατότητα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά της απορρίψεως αιτήματος αναδοχής σε αιτούντα ο οποίος διαμένει στο αιτούν κράτος μέλος και ζητεί μεταφορά δυνάμει του άρθρου 8 (ή των άρθρων 9 ή 10) του κανονισμού του Δουβλίνου ή σε μέλος της οικογένειας του αιτούντος κατά την έννοια των άρθρων 8, 9 ή 10 του κανονισμού του Δουβλίνου;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και εφόσον το άρθρο 27 του κανονισμού του Δουβλίνου δεν παρέχει έρεισμα για δυνατότητα άσκησης πραγματικής προσφυγής, έχει το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το θεμελιώδες δικαίωμα της ενότητας της οικογένειας και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού (όπως αυτό κατοχυρώνεται στα άρθρα 8 έως 10 καθώς και στην αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού του Δουβλίνου), την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα υποχρεούται να παρέχει δυνατότητα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά της απορρίψεως αιτήματος αναδοχής σε αιτούντα ο οποίος διαμένει στο αιτούν κράτος μέλος και ζητεί μεταφορά δυνάμει του άρθρου 8 έως 10 του κανονισμού του Δουβλίνου ή σε μέλος της οικογένειας του αιτούντος κατά την έννοια των άρθρων 8 έως 10 του κανονισμού του Δουβλίνου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα (δεύτερο σκέλος): Με ποιον τρόπο και από ποιο κράτος μέλος πρέπει να γνωστοποιούνται στον αιτούντα ή στο μέλος της οικογένειάς του η απορριπτική απόφαση του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της απόφασεως αυτής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Gericht Erster Instanz Eupen (Βέλγιο) στις 14 Ιανουαρίου 2021 — ΙΟ κατά Wallonische Region

(Υπόθεση C-23/21)

(2021/C 128/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Gericht Erster Instanz Eupen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: IO

Καθή: Wallonische Region

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιβαίνει εθνική νομοθεσία, όπως εφαρμόζεται από τη Wallonische Region [Περιφέρεια της Βαλονίας], βάσει της οποίας η χρήση χωρίς υποχρέωση νέας ταξινόμησης ενός αλλοδαπού εταιρικού οχήματος, το οποίο τίθεται στη διάθεση ενός διαμένοντος στο Βέλγιο διαχειριστή (ή ελεύθερου επαγγελματία) από επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ πλην του Βελγίου (με ή χωρίς νομική προσωπικότητα), προϋποθέτει ότι ο διαχειριστής (ή ο ελεύθερος επαγγελματίας) φέρει στο όχημα βεβαίωση της επιχείρησης (με ή χωρίς νομική προσωπικότητα) ή την απόδειξη ότι εκτελεί αποστολή (ήτοι βεβαίωση κατά την έννοια του άρθρου 3 § 2, σημείο 2, του βασιλικού διατάγματος της 20ής Ιουλίου 2001), στους εφαρμοστέους κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου και ιδίως στο άρθρο 49 (ελευθερία εγκατάστασης) και στο άρθρο 56 (ελεύθερη παροχή υπηρεσιών) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ);
2. Συμβιβάζεται η προϋπόθεση για τη χρήση ενός ταξινομημένου στην αλλοδαπή εταιρικού οχήματος το οποίο τίθεται στη διάθεση ενός διαμένοντος στο Βέλγιο εταιρού και διαχειριστή, κατά την οποία αυτός πρέπει να έχει αποδοχές ή εισόδημα από την επιχείρηση, με τους εφαρμοστέους κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου και ιδίως με το άρθρο 49 (ελευθερία εγκατάστασης) και με το άρθρο 56 (ελεύθερη παροχή υπηρεσιών) ΣΛΕΕ;
3. Δικαιολογείται εθνική νομοθεσία, όπως η κατά τα ανωτέρω οριοθετούμενη και εφαρμοζόμενη από τη Wallonische Region, από απαιτήσεις δημόσιας ασφάλειας ή άλλων προστατευτικών μέτρων και είναι η τήρηση της εθνικής ρύθμισης, η οποία ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να προβλέπει υποχρεωτικώς ότι στο όχημα πρέπει να βρίσκονται τόσο απόδειξη εκτέλεσης αποστολής όσο και βεβαίωση περί διάθεσης του οχήματος, αναγκαία προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή θα μπορούσε ο σκοπός να επιτευχθεί και με διαφορετικό τρόπο, με λιγότερο αυστηρά και τυπολατρικά μέσα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 22 Ιανουαρίου 2021 — Sense Visuele Communicatie en Handel vof (που ασκεί δραστηριότητα και υπό την επωνυμία De Scharrelderij) κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-36/21)

(2021/C 128/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (που ασκεί δραστηριότητα και υπό την επωνυμία De Scharrelderij)

Καθού: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύει το δικαίο της Ένωσης να εκτιμάται με βάση την εθνικού δικαίου αρχή περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης το ζήτημα αν εθνικός διοικητικός φορέας δημιούργησε εμπιστοσύνη η οποία αντιβαίνει σε διάταξη του δικαίου της Ένωσης και ως εκ τούτου ενήργησε παρανόμως μη αποκαθιστώντας, κατά παραβίαση του εθνικού δικαίου, τη ζημία που υπέστη εκ του λόγου αυτού ο ενδιαφερόμενος, εφόσον ο τελευταίος δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς την αρχή του δικαίου της Ένωσης περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης λόγω της ύπαρξης σαφούς διάταξης του δικαίου της Ένωσης;

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις
22 Ιανουαρίου 2021 — VK κατά BMW Bank GmbH**

(Υπόθεση C-38/21)

(2021/C 128/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Ravensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: VK

Εναγομένη: BMW Bank GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επί του πλάσματος δικαίου του άρθρου 247, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίοδος, και του άρθρου 247, παράγραφος 12, πρώτο εδάφιο, τρίτη περίοδος, του EGBGB [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (εισαγωγικού νόμου του αστικού κώδικα)]

α) Αντίκεινται το άρθρο 247, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίοδος, και το άρθρο 247, παράγραφος 12, πρώτο εδάφιο, τρίτη περίοδος, EGBGB στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', και στο άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/48/EK (*), κατά το μέρος που ορίζουν ότι συμβατικές ρήτρες αντιβαίνουσες στις επιταγές του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48 πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 247, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη και δεύτερη περίοδος, EGBGB, καθώς και τις απαιτήσεις που θέτει το άρθρο 247, παράγραφος 12, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, σημείο 2, στοιχείο b, EGBGB;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

β) Προκύπτει από το δικαίο της Ένωσης, και ειδικότερα από το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', και το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/48 ότι το άρθρο 247, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίοδος, και το άρθρο 247, παράγραφος 12, πρώτο εδάφιο, τρίτη περίοδος, EGBGB δεν πρέπει να εφαρμόζονται κατά το μέρος που ορίζουν ότι συμβατικές ρήτρες αντιβαίνουσες στις επιταγές του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48 πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 247, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη και δεύτερη περίοδος, του EGBGB, καθώς και τις απαιτήσεις που θέτει το άρθρο 247, παράγραφος 12, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, σημείο 2, στοιχείο b, EGBGB;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα υπό II. 1.β':

2) Επί των υποχρεωτικώς περιλαμβανόμενων πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48

α) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48 την έννοια ότι το ποσό των καταβλητέων τόκων σε ημερησία βάση, το οποίο πρέπει να προσδιορίζει η σύμβαση πιστώσεως, πρέπει να προκύπτει αριθμητικά με βάση το προσδιοριζόμενο στη σύμβαση συμβατικό χρεωστικό επιτόκιο;

- β) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2008/48 την έννοια ότι πρέπει να αναγράφεται το ισχύον κατά τον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως πιστώσεως επιτόκιο υπερημερίας ως απόλυτος αριθμός, τουλάχιστον δε να δηλώνεται ως απόλυτος αριθμός το ισχύον επιτόκιο αναφοράς (εν προκειμένω το βασικό επιτόκιο σύμφωνα με το άρθρο 247 BGB [Bürgerliches Gesetzbuch (αστικού κώδικα)]), από το οποίο προκύπτει το ισχύον επιτόκιο υπερημερίας μέσω προσαυξήσεως (εν προκειμένω κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες σύμφωνα με το άρθρο 288, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, BGB); Πρέπει να ενημερώνεται ο καταναλωτής σχετικά με το επιτόκιο αναφοράς (βασικό επιτόκιο) και τη μεταβλητότητα αυτού;
- γ) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο κ', της οδηγίας 2008/48 την έννοια ότι στο κείμενο της συμβάσεως πιστώσεως πρέπει να γίνεται μνεία των ουσιωδών τυπικών προϋποθέσεων για την πρόσβαση σε εξωδικαστικές διαδικασίες ή/και μηχανισμούς επανορθώσεως;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε κάποιο από τα ανωτέρω ερωτήματα υπό II. 2.α' έως γ':

- δ) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/48 την έννοια ότι η προθεσμία υπαναχωρήσεως άρχεται μόνον αφού παρασχεθούν με πληρότητα και ακρίβεια οι πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

- ε) Ποια είναι τα βασικά κριτήρια για να κινηθεί η προθεσμία υπαναχωρήσεως παρά την έλλειψη πλήρους ή ακριβούς ενημερώσεως;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ανωτέρω ερωτήματα υπό II. 1. α) ή/και σε τουλάχιστον ένα από τα ερωτήματα υπό II. 2.α' έως γ':

- 3) Επί της αποδυναμώσεως του δικαιώματος υπαναχωρήσεως του άρθρου 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48:

- α) Νοείται αποδυνάμωση του δικαιώματος υπαναχωρήσεως κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

- β) Συνιστά η αποδυνάμωση χρονικό περιορισμό στην άσκηση του δικαιώματος υπαναχωρήσεως, ο οποίος πρέπει να ρυθμίζεται με νομοθετική πράξη του Κοινοβουλίου;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

- γ) Αποτελεί υποκειμενική προϋπόθεση της αποδυναμώσεως η γνώση ή, τουλάχιστον, η οφειλόμενη σε βαριά αμέλεια άγνοια του καταναλωτή ότι εξακολουθούσε να υφίσταται το δικαίωμά του για υπαναχώρηση;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

- δ) Αποκλείει η δυνατότητα του πιστωτικού φορέα να παράσχει εκ των υστέρων στον δανειολήπτη τις πληροφορίες και τοιουτοτρόπως να αφετηριάσει την προθεσμία υπαναχωρήσεως, δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/48, την εφαρμογή των κανόνων περί αποδυναμώσεως βάσει της αρχής της καλής πίστεως;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

- ε) Συνάδει τούτο με τις πάγιες θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου που δεσμεύουν τον Γερμανό δικαστή βάσει του Θεμελιώδους Νόμου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

- στ) Πώς οφείλει ο Γερμανός εφαρμοστής του δικαίου να επιλύσει τυχόν σύγκρουση μεταξύ των δεσμευτικών επιταγών του διεθνούς δικαίου και των επιταγών του Δικαστηρίου;

4) Επί της διαπίστωσης της καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος υπαναχώρησης του καταναλωτή κατ' άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48:

α) Νοείται καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης του καταναλωτή κατ' άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/48;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

β) Συνιστά η διαπίστωση της καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος υπαναχώρησης περιορισμό του εν λόγω δικαιώματος, ο οποίος πρέπει να ρυθμίζεται με νόμο;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

γ) Αποτελεί υποκειμενική προϋπόθεση για τη διαπίστωση της καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος υπαναχώρησης η γνώση ή, τουλάχιστον, η οφειλόμενη σε βαριά αμέλεια άγνοια του καταναλωτή ότι εξακολουθούσε να υφίσταται το δικαίωμά του για υπαναχώρηση;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

δ) Αποκλείει η δυνατότητα του πιστωτικού φορέα να παράσχει εκ των υστέρων στον δανειολήπτη τις πληροφορίες και τοιουτοτρόπως να αφετηριάσει την προθεσμία υπαναχώρησης, δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/48, τη διαπίστωση της καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος υπαναχώρησης βάσει της αρχής της καλής πίστεως;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

ε) Συνάδει τούτο με τις πάγιες θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου που δεσμεύουν τον Γερμανό δικαστή βάσει του Θεμελιώδους Νόμου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

στ) Πώς οφείλει ο Γερμανός εφαρμοστής του δικαίου να επιλύσει τυχόν σύγκρουση μεταξύ των δεσμευτικών επιταγών του διεθνούς δικαίου και των επιταγών του Δικαστηρίου;

(¹) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 26 Ιανουαρίου 2021 — X κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-39/21)

(2021/C 128/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπεται στα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 53 του Χάρτη και υπό το πρίσμα του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας περί επιστροφής⁽¹⁾, του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας περί υποδοχής⁽²⁾, και του άρθρου 28, παράγραφος 4, του κανονισμού του Δουβλίνου⁽³⁾, να διαμορφώνουν τη δικαστική διαδικασία βάσει της οποίας μπορεί να προσβληθεί η επιβληθείσα από τις αρχές κράτησης ενόψει απομακρύνσεως κατά τρόπο ώστε να απαγορεύεται στο δικαστήριο να εξετάζει και να αξιολογεί αυτεπαγγέλτως όλες τις πτυχές της νομιμότητας της κρατήσεως και, εφόσον διαπιστώσει αυτεπαγγέλτως ότι η κράτηση είναι παράνομη, να την παύει άμεσα και να διατάζει να αφεθεί ο αλλοδαπός άμεσα ελεύθερος; Αν το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνει ότι μια τέτοια εθνική ρύθμιση αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης, σημαίνει αυτό επίσης ότι, όταν ο αλλοδαπός ζητεί από το δικαστήριο να αφεθεί ελεύθερος, το δικαστήριο αυτό έχει πάντα την υποχρέωση να εξετάζει και να αξιολογεί αυτεπαγγέλτως ουσιαστικά και ενδελεχώς το σύνολο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και των πτυχών της νομιμότητας της κρατήσεως;
- 2) Πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 24, παράγραφος 2, του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 9, της οδηγίας περί επιστροφής, του άρθρου 21 της οδηγίας περί υποδοχής και του άρθρου 6 του κανονισμού του Δουβλίνου, να δοθεί διαφορετική απάντηση στο πρώτο ερώτημα αν ο αλλοδαπός που τέθηκε σε κράτηση από τις αρχές είναι ανήλικος;
- 3) Απορρέει από το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 και το άρθρο 53 του Χάρτη και υπό το πρίσμα του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας περί επιστροφής, του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας περί υποδοχής και του άρθρου 28, παράγραφος 4, του κανονισμού του Δουβλίνου, ότι σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας, αν ο αλλοδαπός ζητήσει από το δικαστήριο να ακυρώσει το μέτρο της ενόψει απομακρύνσεως κράτησής του και να αφεθεί ελεύθερος, πρέπει η εκάστοτε απόφαση του δικαστηρίου επί του αιτήματος αυτού να διαθέτει βέβαιη αιτιολογία επί της ουσίας, αν η προσφυγή έχει ασκηθεί κατά τα λοιπά όπως προβλέπεται στο εν λόγω κράτος μέλος; Αν το Δικαστήριο κρίνει ότι αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης εθνική πρακτική σύμφωνα με την οποία το δικαστήριο μπορεί στον δεύτερο και, ως εκ τούτου, τελευταίο βαθμό δικαιοδοσίας να περιοριστεί στην έκδοση αποφάσεως χωρίς καμία αιτιολογία επί της ουσίας, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου με τον οποίο έχει κατά τα λοιπά διαμορφωθεί η εν λόγω προσφυγή σε αυτό το κράτος μέλος, σημαίνει τούτο ότι, υπό το πρίσμα της ευάλωτης θέσεως του αλλοδαπού, της ιδιαίτερης σημασίας της διαδικασίας στο πλαίσιο της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και της διαπιστώσεως ότι οι εν λόγω διαδικασίες –οι οποίες όσον αφορά την έννομη προστασία αποκλίνουν από άλλες διοικητικές διαδικασίες– προβλέπουν τις ίδιες λιγοστές διαδικαστικές εγγυήσεις για τους αλλοδαπούς όπως και η διαδικασία της κρατήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι αντίκειται επίσης στο δίκαιο της Ένωσης μια τέτοια αρμοδιότητα για το αποφαινόμενο σε δεύτερο και, ως εκ τούτου, τελευταίο βαθμό δικαιοδοσίας στις υποθέσεις ασύλου και στις λοιπές υποθέσεις αλλοδαπών δικαστήριο; Πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 24, παράγραφος 2, του Χάρτη, να δοθεί διαφορετική απάντηση στα εν λόγω ερωτήματα αν ο αλλοδαπός ο οποίος προσβάλλει απόφαση των αρχών στο πλαίσιο της νομοθεσίας περί αλλοδαπών είναι ανήλικος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

⁽²⁾ Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ 2013, L 180, σ. 96).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Ustavno sodišče Republike Slovenije**
(Σλοβενία) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — **Banka Slovenije**· έτερος διάδικος: **Državni zbor Republike Slovenije**

(Υπόθεση C-45/21)

(2021/C 128/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Banka Slovenije

Έτερος διάδικος: Državni zbor Republike Slovenije

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Έχουν το άρθρο 123 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 21 του πρωτοκόλλου 4 την έννοια ότι αντιτίθενται στο ενδεχόμενο μια εθνική κεντρική τράπεζα, μέλος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, να ευθύνεται σε αποζημίωση με ίδιους πόρους έναντι των πρώην κατόχων διαγραφέντων χρηματοοικονομικών μέσων, των οποίων τη διαγραφή αποφάσισε η εν λόγω τράπεζα στο πλαίσιο άσκησης της απονεμόμενης από τον νόμο αρμοδιότητάς της να λαμβάνει έκτακτα μέτρα προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος με σκοπό την αποτροπή απειλών για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, όταν, στο πλαίσιο μεταγενέστερων ένδικων διαδικασιών, προκύπτει ότι κατά τη εν λόγω διαγραφή των χρηματοοικονομικών μέσων δεν τηρήθηκε η αρχή ότι κανένας κάτοχος χρηματοοικονομικού μέσου δεν πρέπει να περιέλθει, λόγω ενός έκτακτου μέτρου, σε χειρότερη θέση από αυτήν στην οποία θα βρισκόταν εάν δεν είχε ληφθεί το εν λόγω μέτρο, ενώ, στο πλαίσιο αυτό, η εθνική κεντρική τράπεζα ευθύνεται: (1) για τη ζημία που θα μπορούσε να έχει προβλεφθεί βάσει των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων, ως είχαν κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης της κεντρικής τράπεζας, τις οποίες η τράπεζα γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει, και (2) για τη ζημία που προέκυψε από τη συμπεριφορά προσώπων τα οποία, καίτοι ενήργησαν στο πλαίσιο άσκησης των εν λόγω αρμοδιοτήτων της κεντρικής τράπεζας κατ' εντολή της, εντούτοις, στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων που γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν σύμφωνα με τις εξουσίες που τους ανατέθηκαν, δεν ενήργησαν με την επιμέλεια του έμπειρου και συνετού προσώπου;
- β) Έχουν το άρθρο 123 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 21 του πρωτοκόλλου 4 την έννοια ότι αντιτίθενται στο ενδεχόμενο μια εθνική κεντρική τράπεζα, μέλος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, να καταβάλλει, με ίδιους πόρους, ειδικές χρηματικές αποζημιώσεις σε ορισμένους εκ των πρώην κατόχων διαγραφέντων χρηματοοικονομικών μέσων (βάσει του κριτηρίου της περιουσιακής κατάστασης), λόγω διαγραφής των μέσων η οποία αποφασίστηκε από την ανωτέρω τράπεζα στο πλαίσιο άσκησης της απονεμόμενης από τον νόμο αρμοδιότητάς της να λαμβάνει έκτακτα μέτρα προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος με σκοπό την αποτροπή απειλών για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, στο μέτρο που, στο πλαίσιο αυτό, για τη στοιχειοθέτηση του δικαιώματος αποζημίωσης αρκεί ότι διαγράφηκε το χρηματοοικονομικό μέσο, χωρίς να ασκεί επιρροή το ζήτημα εάν παραβιάστηκε ή όχι η αρχή ότι κανένας κάτοχος χρηματοοικονομικού μέσου δεν πρέπει να περιέλθει, λόγω ενός έκτακτου μέτρου, σε χειρότερη θέση από αυτήν στην οποία θα βρισκόταν εάν δεν είχε ληφθεί το εν λόγω μέτρο;
- γ) Έχουν το άρθρο 130 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 7 του πρωτοκόλλου 4 για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή, σε βάρος εθνικής κεντρικής τράπεζας, της υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης για τη ζημία που προκλήθηκε από την άσκηση των νόμιμων αρμοδιοτήτων της, ανερχόμενης σε ποσό δυνάμενο να διέξει την ικανότητα της εν λόγω τράπεζας να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά της; Συναφώς, έχουν σημασία, προκειμένου να διαπιστωθεί αν παραβιάστηκε η αρχή της χρηματοοικονομικής ανεξαρτησίας της εθνικής κεντρικής τράπεζας, οι προϋποθέσεις του νόμου βάσει των οποίων επιβάλλεται η εν λόγω ευθύνη;
- δ) Έχουν τα άρθρα 53 έως 62 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ⁽¹⁾ ή τα άρθρα 44 έως 52 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ⁽²⁾, τα οποία προστατεύουν την εμπιστευτικότητα των εμπιστευτικών πληροφοριών που λαμβάνονται ή προκύπτουν στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας των τραπεζών, την έννοια ότι οι δύο αυτές οδηγίες προστατεύουν επίσης την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που ελήφθησαν ή προέκυψαν στο πλαίσιο εφαρμογής μέτρων που προορίζονταν για τη διάσωση των τραπεζών με σκοπό την εξασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, όταν οι κίνδυνοι για τη φερεγγυότητα και τη ρευστότητα των τραπεζών δεν μπορούσαν να εξαλειφθούν με τα συνήδη μέτρα προληπτικής εποπτείας, και μολονότι τα εν λόγω μέτρα θεωρούνταν μέτρα εξυγίανσης κατά την έννοια της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125, της 5.5.2001)⁽³⁾;
- ε) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπό στοιχείο δ' ερώτημα, έχουν τα άρθρα 53 έως 62 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή τα άρθρα 44 έως 52 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, σχετικά με την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών που λαμβάνονται ή προκύπτουν στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας, την έννοια ότι, για τους σκοπούς της παρεχόμενης από αυτά προστασίας, κρίσιμη είναι η χρονικά μεταγενέστερη οδηγία 2013/36/ΕΕ, ακόμη και όταν πρόκειται για εμπιστευτικές πληροφορίες που ελήφθησαν ή προέκυψαν κατά την περίοδο εφαρμογής της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, στην περίπτωση που οι εν λόγω πληροφορίες έπρεπε να δημοσιοποιηθούν κατά την περίοδο εφαρμογής της οδηγίας 2013/36/ΕΕ;

- στ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπό στοιχείο δ' ερώτημα, έχει το άρθρο 53, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (και το άρθρο 44, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα), την έννοια ότι δεν αποτελούν πλέον εμπιστευτικές πληροφορίες, για τις οποίες ισχύει η υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, οι πληροφορίες τις οποίες έχει στη διάθεσή της μια εθνική κεντρική τράπεζα ως όργανο εποπτείας και οι οποίες δημοσιοποιήθηκαν σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο, μεταγενέστερο εκείνου κατά το οποίο προέκυψαν, ή οι πληροφορίες που θα μπορούσαν να αποτελούν επαγγελματικό απόρρητο, πλην όμως χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών και, ως εκ τούτου, θεωρείται, κατ' αρχήν, ότι λόγω παρέλευσης του χρόνου συνιστούν παρωχημένες πληροφορίες και έχουν, συνεπώς, απωλέσει τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα; Στην περίπτωση παρωχημένων πληροφοριών που χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών, εξαρτάται η διατήρηση του καθεστώτος εμπιστευτικότητας από το ζήτημα εάν μπορεί να δικαιολογηθεί η εμπιστευτικότητα από άλλους λόγους πέραν της εμπορικής κατάστασης των τραπεζών που έχουν τεθεί υπό εποπτεία ή της εμπορικής κατάστασης άλλων επιχειρήσεων;
- ζ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπό στοιχείο δ' ερώτημα, έχει το άρθρο 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (και το άρθρο 44, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στο υπό στοιχείο ε' ερώτημα), την έννοια ότι επιτρέπεται να ανακοινώνονται αυτόματα τα εμπιστευτικά έγγραφα, τα οποία δεν αφορούν τρίτους που επιχείρησαν να διασώσουν πιστωτικό ίδρυμα και τα οποία είναι κρίσιμα, από νομικής άποψης, για την έκδοση δικαστικής απόφασης στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης που κινήθηκε κατά του αρμόδιου για την προληπτική εποπτεία οργάνου και έχει ως αντικείμενο την επιδίκαση αποζημίωσης, ακόμη και πριν από την έναρξη της ένδικης διαδικασίας, σε όλους τους δυνητικούς ενάγοντες της δίκης και στους εντολοδόχους τους, χωρίς να κινείται ειδική διαδικασία για την έκδοση απόφασης περί της νομιμότητας της γνωστοποίησης κάθε επιμέρους εγγράφου σε κάθε νομιμοποιούμενο πρόσωπο και χωρίς να πραγματοποιείται στάθμιση των συμφερόντων που διακυβεύονται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, τούτο δε ακόμη και όταν πρόκειται για πληροφορίες σχετικές με πιστωτικά ιδρύματα τα οποία δεν έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση ούτε τελούν υπό αναγκαστική εκκαθάριση, αλλά τα οποία, αντιθέτως, έχουν λάβει κρατική ενίσχυση στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά την οποία διαγράφηκαν χρηματοοικονομικά μέσα μετόχων και πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης των πιστωτικών ιδρυμάτων;
- η) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπό στοιχείο δ' ερώτημα, έχει το άρθρο 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (και το άρθρο 44, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στο υπό στοιχείο ε' ερώτημα), την έννοια ότι επιτρέπεται τη δημοσίευση στο διαδίκτυο, κατά τρόπο προσβάσιμο σε όλους, εμπιστευτικών εγγράφων ή συνοψής των εν λόγω εγγράφων, τα οποία δεν αφορούν τρίτους που επιχείρησαν να διασώσουν πιστωτικό ίδρυμα και τα οποία είναι κρίσιμα, από νομικής άποψης, για την έκδοση δικαστικής απόφασης στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης που κινήθηκε κατά του αρμόδιου για την προληπτική εποπτεία οργάνου και έχει ως αντικείμενο την επιδίκαση αποζημίωσης, όταν πρόκειται για πληροφορίες σχετικές με πιστωτικά ιδρύματα τα οποία δεν έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση ούτε τελούν υπό αναγκαστική εκκαθάριση, αλλά τα οποία, αντιθέτως, έχουν λάβει κρατική ενίσχυση στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά την οποία διαγράφηκαν χρηματοοικονομικά μέσα μετόχων και πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης των πιστωτικών ιδρυμάτων, ακόμη και όταν επιβάλλεται, στο πλαίσιο της εν λόγω δημοσίευσης στο διαδίκτυο, η απόκρυψη όλων των εμπιστευτικών πληροφοριών;

- (¹) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338).
- (²) Οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2006, L 177, σ. 1).
- (³) ΕΕ 2001, L 125, σ. 15.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Halduskohus (Εσθονία) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Aktsiaselts M.V.WOOL κατά Põllumajandus- ja Toidumajandus

(Υπόθεση C-51/21)

(2021/C 128/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Halduskohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Aktsiaselts M.V.WOOL

Καθής: Põllumajandus- ja Toidumajandus (πρώην Veterinaar- ja Toidumajandus)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το αναγραφόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και στο σημείο 1.2 του πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, κεφάλαιο 1, του κανονισμού 2073/2005⁽¹⁾, δεύτερο μικροβιολογικό κριτήριο «Να μην ανιχνεύεται σε 25 g», υπό το πρίσμα του εν λόγω κανονισμού και της προστασίας της δημόσιας υγείας, καθώς και των σκοπών που επιδιώκονται με τους κανονισμούς 178/2002⁽²⁾ και 882/2004⁽³⁾, την έννοια ότι, αν ο υπεύθυνος επιχειρήσεως τροφίμων δεν ήταν σε θέση να αποδείξει επαρκώς στην αρμόδια αρχή ότι τρόφιμα έτοιμα για κατανάλωση που μπορούν να υποστηρίξουν την ανάπτυξη *Listeria monocytogenes*, διαφορετικά από εκείνα που προορίζονται για βρέφη και για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, δεν υπερβαίνουν το όριο των 100 cfu/g καθ' όλη τη διάρκεια διατήρησεως, το μικροβιολογικό κριτήριο «Να μην ανιχνεύεται σε 25 g» ισχύει σε κάθε περίπτωση και για προϊόντα που διατίθενται στην αγορά κατά τη διάρκεια διατήρησεώς τους;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει το αναγραφόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και στο σημείο 1.2 του πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, κεφάλαιο 1, του κανονισμού 2073/2005, δεύτερο μικροβιολογικό κριτήριο «Να μην ανιχνεύεται σε 25 g», υπό το πρίσμα του εν λόγω κανονισμού και της προστασίας της δημόσιας υγείας, καθώς και των σκοπών που επιδιώκονται με τους κανονισμούς 178/2002 και 882/2004, την έννοια ότι, ανεξαρτήτως του αν ο υπεύθυνος επιχειρήσεως τροφίμων μπορεί να αποδείξει επαρκώς στην αρμόδια αρχή ότι το τρόφιμο δεν υπερβαίνει το όριο των 100 cfu/g καθ' όλη τη διάρκεια διατήρησεως, για το εν λόγω τρόφιμο θα ισχύουν δύο εναλλακτικά μικροβιολογικά κριτήρια, ήτοι, πρώτον, για όσο διάστημα το τρόφιμο βρίσκεται υπό τον έλεγχο του υπεύθυνου επιχειρήσεως τροφίμων το κριτήριο «Να μην ανιχνεύεται σε 25 g» και, δεύτερον, αφότου το τρόφιμο αποδεσμευτεί από τον άμεσο έλεγχο του υπεύθυνου επιχειρήσεως τροφίμων, το κριτήριο «100 cfu/g»;

-
- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2073/2005 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2005, περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ 2005, L 338, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ 2004, L 165, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL κατά État belge — SPF Finances

(Υπόθεση C-52/21)

(2021/C 128/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL

Εφεσίβλητο: État belge — SPF Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία ή πρακτική κατά την οποία εταιρίες εγκατεστημένες σε ένα κράτος μέλος οι οποίες χρησιμοποιούν υπηρεσίες εταιριών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος υποχρεούνται να συντάσσουν και να διαβιβάζουν στη φορολογική αρχή ανακεφαλαιωτικά δελτία και ανακεφαλαιωτικούς πίνακες για τα ποσά που τους χρέωσαν οι τελευταίες αυτές εταιρίες προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή φόρου εταιριών με συντελεστή 100 % ή 50 % επί των δαπανών αυτών, ενώ, αν χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες εταιριών εγκατεστημένων στην ημεδαπή, δεν υπόκεινται στην εν λόγω υποχρέωση προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή του ως άνω φόρου;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Liège* (Βέλγιο) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — *Pharma Santé — Réseau Solidaris SCRL* κατά *État belge* — *SPF Finances*

(Υπόθεση C-53/21)

(2021/C 128/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Pharma Santé — Réseau Solidaris SCRL*

Εφεσίβλητο: *État belge — SPF Finances*

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία ή πρακτική κατά την οποία εταιρίες εγκατεστημένες σε ένα κράτος μέλος οι οποίες χρησιμοποιούν υπηρεσίες εταιριών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος υποχρεούνται να συντάσσουν και να διαβιβάζουν στη φορολογική αρχή ανακεφαλαιωτικά δελτία και ανακεφαλαιωτικούς πίνακες για τα ποσά που τους χρέωσαν οι τελευταίες αυτές εταιρίες προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή φόρου εταιριών με συντελεστή 100 % ή 50 % επί των δαπανών αυτών, ενώ, αν χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες εταιριών εγκατεστημένων στην ημεδαπή, δεν υπόκεινται στην εν λόγω υποχρέωση προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή του ως άνω φόρου;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Varchoven administrativen sad* (Βουλγαρία) στις 28 Ιανουαρίου 2021 — *Direktor na Agentsia «Mitnitsi»* κατά «*IMPERIAL TOBACCO BULGARIA» EOOD*

(Υπόθεση C-55/21)

(2021/C 128/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varchoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: *Direktor na Agentsia «Mitnitsi»*

Αναρρεσίβλητη: «*IMPERIAL TOBACCO BULGARIA» EOOD*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 11 της οδηγίας 2008/118/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008, και το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/64/EE⁽²⁾ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 2011, την έννοια ότι επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίσουν ρυθμίσεις σχετικά με την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένου του φόρου επί βιομηχανοποιημένων καπνών τα οποία τέθηκαν σε ανάλωση και καταστράφηκαν υπό τελωνειακή εποπτεία;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να επικαλεστούν το άμεσο αποτέλεσμα των διατάξεων των οδηγιών και των αρχών του δικαίου της Ένωσης, όταν ένα κράτος μέλος έχει παραβεί την υποχρέωσή του να θεσπίσει τέτοιες ρυθμίσεις;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα δύο πρώτα προδικαστικά ερωτήματα, παρέχει το άμεσο αποτέλεσμα των προαναφερθεισών διατάξεων, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστωθέντων πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης, δικαίωμα επιστροφής του καταβληθέντος ειδικού φόρου κατανάλωσης με βάση την αίτηση και μόνον και χωρίς άλλες διατυπώσεις;

(¹) Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2008, L 9, σ. 12).

(²) Οδηγία 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (ΕΕ 2011, L 176, σ. 24).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Mokestinii ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Λιθουανία) στις 29 Ιανουαρίου 2021 — «ARVI» ir ko UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-56/21)

(2021/C 128/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Mokestinii ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «ARVI» ir ko UAB

Καθής: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη, με την ερμηνεία των άρθρων 135 και 137 της οδηγίας (¹) και με τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας εθνική νομοθεσία κατά την οποία ο υποκείμενος στον ΦΠΑ μπορεί να έχει το δικαίωμα επιλογής υποβολής ή μη σε ΦΠΑ για απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ [παράδοση] ακινήτου μόνον αν το ακίνητο μεταβιβάζεται σε έτερο υπόχρεο που έχει ήδη εγγραφεί στο μητρώο ΦΠΑ κατά τον χρόνο σύναψης της πράξεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, συνάδει με τις διατάξεις της οδηγίας που διέπουν το δικαίωμα του πωλητή να εκπέσει τον ΦΠΑ και να διακανονίσει την έκπτωσή του, καθώς και με τις αρχές της ουδετερότητας του ΦΠΑ και της αποτελεσματικότητας, ερμηνεία των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας σύμφωνα με την οποία ο πωλητής ακινήτου οφείλει –σε περίπτωση που έχει προβεί στην επιλογή να υποβάλει σε ΦΠΑ την παράδοση του ακινήτου, αλλά η επιλογή αυτή δεν επιτρέπεται κατά τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, αποκλειστικά λόγω της μη συνδρομής μίας συγκεκριμένης προϋποθέσεως, ήτοι, λόγω του ότι ο αποκτών δεν έχει εγγραφεί στο φορολογικό μητρώο ΦΠΑ– να διακανονίσει την έκπτωση του ΦΠΑ που βάρυνε την εκ μέρους του απόκτηση του μεταβιβαζόμενου ακινήτου;
- 3) Συνάδει με τις διατάξεις της οδηγίας που διέπουν το δικαίωμα του πωλητή να εκπέσει τον ΦΠΑ και να διακανονίσει την έκπτωσή του, καθώς και με την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ, διοικητική πρακτική κατά την οποία –υπό περιστάσεις όπως εκείνες της υποθέσεως της κύριας διαδικασίας– ο πωλητής ακινήτου υποχρεούται να διακανονίσει την έκπτωση του φόρου που βάρυνε την αγορά ή την κατασκευή ακινήτου, εφόσον η πράξη της πώλησης του ακινήτου αυτού θεωρείται παράδοση ακινήτου που απαλλάσσεται από τον ΦΠΑ διότι δεν υφίσταται δικαίωμα επιλογής υποβολής ή μη σε ΦΠΑ (δεδομένου ότι δεν έχει χορηγηθεί στον αποκτώντα αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ κατά τον χρόνο σύναψης της πράξης), μολονότι κατά τον χρόνο σύναψης της πράξεως ο αποκτών το ακίνητο είχε ήδη υποβάλει αίτηση εγγραφής στο οικείο μητρώο, στο οποίο και εγγράφηκε έναν μήνα μετά την πραγματοποίηση της πράξεως; Στην περίπτωση δε αυτή, είναι κρίσιμο αν ο αποκτών το ακίνητο, ο οποίος εγγράφηκε στο οικείο μητρώο μετά την πραγματοποίηση της πράξεως, χρησιμοποίησε πράγματι το αποκτηθέν ακίνητο στο πλαίσιο δραστηριοτήτων υποκειμένων στον ΦΠΑ και δεν υφίστανται ενδείξεις φοροδιαφυγής ή κατάχρησης;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 2 Φεβρουαρίου 2021 — JP κατά Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

(Υπόθεση C-61/21)

(2021/C 128/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Versailles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: JP

Εφεσίβλητοι: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι οι εφαρμοστέοι κανόνες του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απορρέουν από το άρθρο 13, παράγραφος 1, και από το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/EK [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,] της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη⁽¹⁾, έχουν την έννοια ότι παρέχουν στους ιδιώτες, σε περίπτωση κατάφωρης παραβάσεως από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις αυτές, δικαίωμα λήψης αποζημιώσεως από το οικείο κράτος μέλος για τις βλάβες της υγείας τους όταν υφίσταται άμεσος και βέβαιος αιτιώδης σύνδεσμος με την υποβάθμιση της ποιότητας του αέρα;
- 2) Αν υποτεθεί ότι οι προαναφερθείσες διατάξεις μπορούν πράγματι να θεμελιώσουν τέτοιο δικαίωμα αποζημιώσεως για τις βλάβες υγείας, από ποιες προϋποθέσεις εξαρτάται η θεμελίωση του εν λόγω δικαιώματος, ιδίως σε σχέση με την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να θεωρηθεί ότι υφίσταται η καταλογιστέα στο οικείο κράτος μέλος παράβαση;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 152, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2021 η SGL Carbon SE κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-639/18, SGL Carbon SE κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: SGL Carbon SE (εκπρόσωποι: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, προβάλλεται ότι είναι νομικώς εσφαλμένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το επιχειρήμα της αναηρεσείουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα δεν περιελάμβανε κατ' ανάγκην και το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον χρησιμοποίησε τη φερόμενη έλλειψη νομικής σαφήνειας του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 ⁽¹⁾ ως λόγο για την απόρριψη του νομικού επιχειρήματος που προέβαλε στην πραγματικότητα η ανααιρεσίευσσα.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαπίστωση περί πολύπλοκου νομικού πλαισίου προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη συνεκτίμηση από την Επιτροπή της χαμηλής διαλυτότητας της CTPHT (ταξινομημένης πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας). Στην πραγματικότητα, το Γενικό Δικαστήριο είχε καταλήξει σε αντίθετη κρίση σε προηγούμενη συναφή διαδικασία (υπόθεση T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA* κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέσχε εξήγηση για την αντίθετη κρίση του, η συλλογιστική του είναι ανεπαρκής και αντιφατική.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εφάρμοσε το κριτήριο της συνήθους, δέουσας επιμέλειας. Κρίνοντας ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα ενεργούσε οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρχή που επιδεικνύει τη συνήθη, δέουσα επιμέλεια, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε εσφαλμένο και ακατάλληλο σημείο σύγκρισης προκειμένου να εκτιμήσει τη δέουσα επιμέλεια και το σύνθηδες των ενεργειών της Επιτροπής.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται ότι η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκής και αντιφατική καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να παραθέσει αποδεικτικά στοιχεία και στηριζόμενο μόνο στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ότι η Επιτροπή ενδεχομένως αντιμετώπισε δυσκολίες κατά τη διόρθωση του πρόδηλου σφάλματος εκτίμησής της, υποδηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η προσέγγιση της Επιτροπής μπορούσε να δικαιολογηθεί.

Με τον έκτο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το σφάλμα της Επιτροπής ήταν δυνατό να δικαιολογηθεί βάσει της αρχής της προφύλαξης, διότι, κατά πάγια νομολογία, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αρχής αυτής κατά την ταξινόμηση μιας ουσίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Φεβρουαρίου 2021 — Iveco Orecchia SpA κατά APAM Esercizio SpA

(Υπόθεση C-68/21)

(2021/C 128/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίευσσα: Iveco Orecchia SpA

Αναεσίβλητη: APAM Esercizio SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης –και, ειδικότερα, στις απαιτήσεις της οδηγίας 2007/46/ΕΚ ⁽¹⁾ (που διαλαμβάνονται στα άρθρα 10, 19 και 28 της εν λόγω οδηγίας), καθώς και στις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αμεροληψίας, του πλήρους ανταγωνισμού και της χρηστής διοίκησης– κατάσταση κατά την οποία, όσον αφορά ιδίως την προμήθεια, μέσω δημόσιας σύμβασης, ανταλλακτικών λεωφορείων προοριζόμενων για δημόσια χρήση, παρέχεται η δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή να αποδεχθεί ανταλλακτικά τα οποία προορίζονται για συγκεκριμένο όχημα, κατασκευασμένα από άλλον κατασκευαστή και όχι αυτόν του οχήματος, και επομένως μη εγκεκριμένα μαζί με το όχημα, τα οποία εμπίπτουν σε έναν από τους τύπους κατασκευαστικών στοιχείων που καλύπτονται από τους τεχνικούς κανονισμούς που παρατίθενται στο παράρτημα IV της άνω οδηγίας (Κατάλογος απαιτήσεων για την έγκριση ΕΚ τύπου οχήματος), και τα οποία προσφέρονται χωρίς να συνοδεύονται από πιστοποιητικό έγκρισης τύπου ούτε από πληροφορίες σχετικά με την πραγματική έγκριση και μάλιστα βασίζονται στην παραδοχή ότι δεν απαιτείται έγκριση, με αποτέλεσμα να αρκεί μόνο δήλωση ισοδυναμίας με τα εγκεκριμένα αυθεντικά από τον προσφέροντα;

- 2) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης –και, ειδικότερα, στο άρθρο 3, σημείο 27, της οδηγίας 2007/46/EK– κατάσταση κατά την οποία, όσον αφορά ιδίως την προμήθεια, μέσω δημόσιας σύμβασης, ανταλλακτικών λεωφορείων προοριζόμενων για δημόσια χρήση, παρέχεται η δυνατότητα σε μεμονωμένο προσφέροντα να δηλώσει τον εαυτό του ως «κατασκευαστή» συγκεκριμένου μη αυθεντικού ανταλλακτικού που προορίζεται για συγκεκριμένο όχημα, ιδίως όταν εμπίπτει σε έναν από τους τύπους κατασκευαστικών στοιχείων που καλύπτονται από τους τεχνικούς κανονισμούς που παρατίθενται στο παράρτημα IV (Κατάλογος απαιτήσεων για την έγκριση EK τύπου οχήματος) της οδηγίας 2007/46/EK, ή πρέπει αντίθετα ο εν λόγω προσφέρων να αποδείξει –για κάθε ένα από τα ανταλλακτικά που προσφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο και για να βεβαιώσει την ισοδυναμία τους με τις τεχνικές προδιαγραφές του διαγωνισμού– ότι είναι το πρόσωπο που ευθύνεται έναντι της εγκριτικής αρχής για όλες τις πτυχές της διαδικασίας έγκρισης τύπου καθώς και για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης της παραγωγής και το σχετικό επίπεδο ποιότητας και ότι εμπλέκεται άμεσα σε τουλάχιστον ορισμένα από τα στάδια της κατασκευής του κατασκευαστικού στοιχείου το οποίο αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας έγκρισης, και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, με ποια μέσα μπορεί να αποδεικνύεται μια τέτοια περίπτωση;

(¹) Οδηγία 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (Οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ 2007, L 263, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-70/21)

(2021/C 128/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης, Μ. Noll-Ehlers)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

A) Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία:

- έχοντας υπερβεί κατά τρόπο συστηματικό και διαρκή τις οριακές τιμές για τις συγκεντρώσεις σωματιδίων ΑΣ10, όσον αφορά την ημερήσια οριακή τιμή από το 2005 στη ζώνη/οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 13 σε συνδυασμό με το παράρτημα XI της οδηγίας 2008/50/EK (¹).
- παραλείποντας να θεσπίσει, από τις 11 Ιουνίου 2010, κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις οριακές τιμές για το ΑΣ10 στη ζώνη/οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης, παρέβη τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/EK, (και σε συνδυασμό με το παράρτημα XV, τμήμα Α, της οδηγίας αυτής), και, ειδικότερα, την υποχρέωση προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε η περίοδος υπέρβασης των οριακών τιμών να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη.

B) Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η οδηγία 2008/50/EK για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη απαιτεί από τα κράτη μέλη να περιορίζουν την έκθεση των πολιτών στα μικρά σωματίδια που ονομάζονται αιωρούμενα σωματίδια (ΑΣ10). Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με βάση τις ετήσιες εκθέσεις της που υπέβαλε για την ποιότητα του αέρα, δεν έχει εξασφαλίσει κατ' εξακολούθηση από το 2005, οπότε κατέστη υποχρεωτική η συμμόρφωση με τις ημερήσιες και ετήσιες οριακές τιμές για το ΑΣ10 (αρχικά βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/30/EK και στη συνέχεια βάσει του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/50/EK), τη συμμόρφωση με τις ημερήσιες οριακές τιμές στον οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης.

Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2008/50/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη, σε περίπτωση υπέρβασης των οριακών τιμών, σαφή και επείγουσα υποχρέωση να εγκρίνουν σχέδια για την ποιότητα του αέρα που να περιλαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε η περίοδος υπέρβασης να μπορεί να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση της υποχρέωσης που υπέχει από το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει εκπονήσει κατάλληλο σχέδιο για την ποιότητα του αέρα που να καλύπτει τον οικισμό EL0004 Θεσσαλονίκης.

(¹) Οδηγία 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη (ΕΕ 2008, L 152, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2021 η Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA, κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-635/18, Industrial Química del Nalón SA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA (εκπρόσωποι: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι είναι νομικώς εσφαλμένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το επιχειρήμα της ανααιρεσείουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα δεν περιελάμβανε κατ' ανάγκην και το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον χρησιμοποίησε τη φερόμενη έλλειψη νομικής σαφήνειας του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 (¹) ως λόγο για την απόρριψη του νομικού επιχειρήματος που προέβαλε στην πραγματικότητα η ανααιρεσείουσα.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαπίστωση περί πολύπλοκου νομικού πλαισίου προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη συνεκτίμηση από την Επιτροπή της χαμηλής διαλυτότητας της CTRHT (ταξινομημένης πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας). Στην πραγματικότητα, το Γενικό Δικαστήριο είχε καταλήξει σε αντίθετη κρίση σε προηγούμενη συναφή διαδικασία (υπόθεση T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέσχε εξήγηση για την αντίθετη κρίση του, η συλλογιστική του είναι ανεπαρκής και αντιφατική.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εφάρμοσε το κριτήριο της συνήθους, δέουσας επιμέλειας. Κρίνοντας ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα ενεργούσε οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρχή που επιδεικνύει τη συνήθη, δέουσα επιμέλεια, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε εσφαλμένο και ακατάλληλο σημείο σύγκρισης προκειμένου να εκτιμήσει τη δέουσα επιμέλεια και το σύνθηδες των ενεργειών της Επιτροπής.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσως, προβάλλεται ότι η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκής και αντιφατική καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να παραθέσει αποδεικτικά στοιχεία και στηριζόμενο μόνο στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ότι η Επιτροπή ενδεχομένως αντιμετώπισε δυσκολίες κατά τη διόρθωση του πρόδηλου σφάλματος εκτίμησής της, υποδηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η προσέγγιση της Επιτροπής μπορούσε να δικαιολογηθεί.

Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το σφάλμα της Επιτροπής ήταν δυνατό να δικαιολογηθεί βάσει της αρχής της προφύλαξης, διότι, κατά πάγια νομολογία, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αρχής αυτής κατά την ταξινόμηση μιας ουσίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Φεβρουαρίου 2021 η Deza a.s. κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-638/18, Deza a.s. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Deza a.s. (εκπρόσωποι: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι είναι νομικώς εσφαλμένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το επιχειρήμα της αναρρεσείουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα δεν περιελάμβανε κατ' ανάγκην και το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον χρησιμοποίησε τη φερόμενη έλλειψη νομικής σαφήνειας του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 (¹) ως λόγο για την απόρριψη του νομικού επιχειρήματος που προέβαλε στην πραγματικότητα η αναρρεσείουσα.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαπίστωση περί πολύπλοκου νομικού πλαισίου προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη συνεκτίμηση από την Επιτροπή της χαμηλής διαλυτότητας της CTPHT (ταξινομημένης πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας). Στην πραγματικότητα, το Γενικό Δικαστήριο είχε καταλήξει σε αντίθετη κρίση σε προηγούμενη συναφή διαδικασία (υπόθεση T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέσχε εξήγηση για την αντίθετη κρίση του, η συλλογιστική του είναι ανεπαρκής και αντιφατική.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εφάρμοσε το κριτήριο της συνήθους, δέουσας επιμέλειας. Κρίνοντας ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα ενεργούσε οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρχή που επιδεικνύει τη συνήθη, δέουσα επιμέλεια, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε εσφαλμένο και ακατάλληλο σημείο σύγκρισης προκειμένου να εκτιμήσει τη δέουσα επιμέλεια και το σύνθηδες των ενεργειών της Επιτροπής.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκής και αντιφατική καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να παραθέσει αποδεικτικά στοιχεία και στηριζόμενο μόνο στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ότι η Επιτροπή ενδεχομένως αντιμετώπισε δυσκολίες κατά τη διόρθωση του πρόδηλου σφάλματος εκτίμησής της, υποδηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η προσέγγιση της Επιτροπής μπορούσε να δικαιολογηθεί.

Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το σφάλμα της Επιτροπής ήταν δυνατό να δικαιολογηθεί βάσει της αρχής της προφύλαξης, διότι, κατά πάγια νομολογία, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αρχής αυτής κατά την ταξινόμηση μιας ουσίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2021 η Bilbaína de Alquitranes, SA κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Bilbaína de Alquitranes, SA (εκπρόσωποι: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην αναρτητική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι είναι νομικώς εσφαλμένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία το επιχειρήμα της αναιρεσείουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα δεν περιελάμβανε κατ' ανάγκην και το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον χρησιμοποίησε τη φερόμενη έλλειψη νομικής σαφήνειας του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 (¹) ως λόγο για την απόρριψη του νομικού επιχειρήματος που προέβαλε στην πραγματικότητα η αναιρεσείουσα.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαπίστωση περί πολύπλοκου νομικού πλαισίου προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη συνεκτίμηση από την Επιτροπή της χαμηλής διαλυτότητας της CTRHT (ταξινομημένης πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας). Στην πραγματικότητα, το Γενικό Δικαστήριο είχε καταλήξει σε αντίθετη κρίση σε προηγούμενη συναφή διαδικασία (υπόθεση T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέσχε εξήγηση για την αντίθετη κρίση του, η συλλογιστική του είναι ανεπαρκής και αντιφατική.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εφάρμοσε το κριτήριο της συνήθους, δέουσας επιμέλειας. Κρίνοντας ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα ενεργούσε οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρχή που επιδεικνύει τη συνήθη, δέουσα επιμέλεια, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε εσφαλμένο και ακατάλληλο σημείο σύγκρισης προκειμένου να εκτιμήσει τη δέουσα επιμέλεια και το σύνθηδες των ενεργειών της Επιτροπής.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκής και αντιφατική καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να παραθέσει αποδεικτικά στοιχεία και στηριζόμενο μόνο στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ότι η Επιτροπή ενδεχομένως αντιμετώπισε δυσκολίες κατά τη διόρθωση του πρόδηλου σφάλματος εκτίμησής της, υποδηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η προσέγγιση της Επιτροπής μπορούσε να δικαιολογηθεί.

Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το σφάλμα της Επιτροπής ήταν δυνατό να δικαιολογηθεί βάσει της αρχής της προφύλαξης, διότι, κατά πάγια νομολογία, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αρχής αυτής κατά την ταξινόμηση μιας ουσίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — ΧC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-488/18) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση – Πρόσληψη – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/338/17 – Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από το επόμενο στάδιο του διαγωνισμού – Αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων λόγω αναπηρίας – Πρόσβαση στα έγγραφα – Απόρριψη του αιτήματος πρόσβασης στα ερωτήματα που τέθηκαν στο πλαίσιο δοκιμασίας – Απόρριψη των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής. – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/356/18 – Εφεδρικός πίνακας προσλήψεων – Προσφυγή ακυρώσεως – Έλλειψη εννόμου συμφέροντος – Απαράδεκτο – Ευθύνη]

(2021/C 128/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΧC (εκπρόσωπος: C. Bottino, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Spina και L. Vernier, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/338/17, της 4ης Δεκεμβρίου 2017, περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος από το επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, δεύτερον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2018) 3969 της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2018, σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα, τρίτον, αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εφεδρικού πίνακα προσλήψεων του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/356/18, που δημοσιεύτηκε στις 22 Μαΐου 2019, και, τέταρτον, αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση των διαφόρων ζημιών που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον ΧC στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 12.8.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Santini κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου
(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-345/19, T-346/19, T-364/19 έως T-366/19, T-372/19 έως T-375/19 και T-385/19) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο – Ενιαίο καθεστώς των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντα σε ιταλικές εκλογικές περιφέρειες – Έκδοση από το Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Προεδρείο της Βουλής, Ιταλία) της απόφασης αριθ. 14/2018 περί συντάξεων – Τροποποίηση του ποσού των συντάξεων των βουλευτών της ιταλικής Βουλής – Συνακόλουθη τροποποίηση, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του ποσού των συντάξεων ορισμένων πρώην βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντων στην Ιταλία – Αρμοδιότητα του οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κεκτημένα δικαιώματα – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Εξωσυμβατική ευθύνη – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες]

(2021/C 128/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Giacomo Santini (Trente, Ιταλία) και 9 λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωπος: M. Paniz, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και S. Alves)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των σημειωμάτων της 11ης Απριλίου 2019, καθώς και, όσον αφορά των προσφεύγοντα-εναγόντα στην υπόθεση T-375/19, του σημειώματος της 8ης Μαΐου 2019, που καταρτίστηκαν, για έκαστο των προσφευγόντων-εναγόντων, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σχετικά με την προσαρμογή του ύψους των συντάξεων που δικαιούνται οι προσφεύγοντες-ενάγοντες κατόπιν της έναρξης ισχύος, την 1η Ιανουαρίου 2019, της απόφασης 14/2018 του Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Προεδρείου της Βουλής, Ιταλία), και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες συνεπεία των πράξεων αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές-αγωγές.
- 2) Ο Giacomo Santini και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 263 της 5.8.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Forte κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-519/19) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο – Ενιαίο καθεστώς των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντα σε ιταλικές εκλογικές περιφέρειες – Έκδοση από το Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Προεδρείο της Βουλής, Ιταλία) της απόφασης αριθ. 14/2018, σχετικά με συντάξεις – Τροποποίηση του ποσού των συντάξεων των βουλευτών της ιταλικής Βουλής – Συνακόλουθη τροποποίηση, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του ποσού των συντάξεων ορισμένων πρώην βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγέντων στην Ιταλία – Αρμοδιότητα του οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κεκτημένα δικαιώματα – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση]

(2021/C 128/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mario Forte (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Forte και G. Forte, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyt και S. Alves)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του σημειώματος της 11ης Ιουνίου 2019 που καταρτίστηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σχετικά με την προσαρμογή του ύψους της συντάξεως που δικαιούται ο προσφεύγων κατόπιν της έναρξης ισχύος, την 1η Ιανουαρίου 2019, της αποφάσεως 14/2018 του Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Προεδρείου της Βουλής, Ιταλία).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Mario Forte φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(¹) ΕΕ C 305 της 9.9.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Sophia Group κατά Κοινοβουλίου (Υπόθεση T-578/19) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών – Παροχή υπηρεσιών διαχείρισης γραφείου εξυπηρέτησης κτιρίων – Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου – Ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο – Κριτήρια επιλογής – Κριτήρια αναθέσεως – Πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά – Χρήση σημάτων και πιστοποιήσεων στο πλαίσιο της διατύπωσης των κριτηρίων ανάθεσης – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2021/C 128/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. Schneider και C.-H. de la Vallée Poussin, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Tapper Brandberg και B. Simon)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 30ής Ιουλίου 2019, περί αναθέσεως της παρτίδας 1 της σύμβασης με αντικείμενο «παροχή υπηρεσιών Buildings HelpDesk» (πρόσκληση υποβολής προσφορών 06A0010/2019/M011) σε άλλον διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Sophia Group στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 363 της 28.10.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Herlyn και Beck κατά EUIPO — Brillux (B.home)

(Υπόθεση T-821/19) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης B.home – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα B-Wohnen – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 128/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Sonja Herlyn (Grünwald, Γερμανία) και Christian Beck (Grünwald) (εκπρόσωπος: H. Hofmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Schiffer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 373/2019-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, της Brillux και, αφετέρου, των S. Herlyn και C. Beck.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Sonja Herlyn και τον Christian Beck στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 27 της 27.1.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — El Corte Inglés κατά EUIPO — MKR Design (PANTHÉ)

(Υπόθεση T-117/20) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PANTHÉ – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό και εικονιστικό σήμα PANTHER και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης P PANTHER – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος»)

(2021/C 128/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: MKR Design Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Dragotti, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Δεκεμβρίου 2019 (υπόθεση R 378/2019-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της El Corte Inglés και της MKR Design.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την El Corte Inglés, SA, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 129 της 20.4.2020.

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2020 — Stockdale κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-776/20)

(2021/C 128/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Robert Stockdale (Μπρίστολ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, Ειδικός Εντεταλμένος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

ως κύρια αιτήματα:

- όσον αφορά την απόφαση περί απολύσεως, να την κηρύξει παράνομη·
- όσον αφορά τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση ιδιωτικού δικαίου:
  - να αναχαρακτηρίσει τη συμβατική σχέση ως σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου·
  - να κρίνει ότι ο προσφεύγων υπέστη δυσμενή διάκριση ως προς τον προβαλλόμενο λόγο απόλυσης και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει τους καθών-εναγόμενους (στο εξής: καθών) να του καταβάλουν 10 000 ευρώ λόγω ηθικής βλάβης αποτιμώμενης κατά δίκαιη και εύλογη κρίση·
  - να κρίνει ότι οι καθών παρέβησαν τις συμβατικές υποχρεώσεις τους και, μεταξύ άλλων, την υποχρέωσή τους να κοινοποιήσουν έγκυρο έγγραφο καταγγελίας στο πλαίσιο καταγγελίας σύμβασης αορίστου χρόνου·
  - να κρίνει ότι ο προσφεύγων υπέστη άνιση και παράνομη μεταχείριση και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει τους καθών να τον επαναπροσλάβουν ή, επικουρικώς, να του καταβάλουν αποζημίωση υπολογιζόμενη βάσει της απώλειας του οφέλους που θα αποκόμιζε από την εκτέλεση της σύμβασης εργασίας αν αυτή παρέμενε εν ισχύ έως τον προβλεπόμενο χρόνο λήξης της διάρκειάς της·
  - κατά συνέπεια, να υποχρεώσει τους καθών να του καταβάλουν αποζημίωση για άδικη απόλυση (*unfair dismissal*), υποκείμενη σε μεταγενέστερο καθορισμό και προσδιοριζόμενη προσωρινώς, κατά δίκαιη και εύλογη κρίση, σε 393 850,08 ευρώ·
  - να υποχρεώσει τους καθών να καταβάλουν εντόκως τα ως άνω ποσά·
- όσον αφορά τα λοιπά δικαιώματα λόγω μεταχείρισης του προσφεύγοντος που συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος του σε σχέση με τους άλλους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
  - να κρίνει ότι ο προσφεύγων έπρεπε να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος ενός εκ των πρώτων τριών καθών και να κηρύξει ότι οι πρώτοι τρεις καθών μεταχειρίστηκαν τον προσφεύγοντα κατά τρόπον που συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος του, χωρίς τούτο να δικαιολογείται αντικειμενικώς, όσον αφορά τις αποδοχές του, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά του και τις συναφείς παροχές, καθώς και όσον αφορά τη διασφάλιση μεταγενέστερης απασχόλησης·

- να υποχρεώσει τους πρώτους τρεις καθών να αποζημιώσουν τον προσφεύγοντα για την απώλεια αποδοχών, σύνταξης, επιδομάτων και παροχών λόγω των παραβιάσεων του ενωσιακού δικαίου που προβάλλονται με την παρούσα προσφυγή-αγωγή·
- να τους υποχρεώσει να καταβάλουν εντόκως τα ποσά αυτά·
- να ορίσει στα μέρη προθεσμία προκειμένου να καθορίσουν την εν λόγω αποζημίωση λαμβάνοντας υπόψη τον βαθμό και το κλιμάκιο στο οποίο θα έπρεπε να προσληφθεί ο προσφεύγων, την κατά μέσον όρο αύξηση των αποδοχών, την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του, τα επιδόματα που θα έπρεπε συνεπώς να λαμβάνει βάσει των εν λόγω συμβάσεων εκτάκτου υπαλλήλου και να συγκρίνει τα αποτελέσματα που θα προκύψουν με τις πραγματικές αποδοχές που έλαβε ο προσφεύγων·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

ως επικουρικά αιτήματα:

- να υποχρεώσει τα θεσμικά όργανα να καταβάλουν στον προσφεύγοντα αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης απορρέουσας από προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων του, ποσού προσδιοριζόμενου προσωρινώς, κατά δίκαιη και εύλογη κρίση, σε 40 000 ευρώ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται συμβατική και εξωσυμβατική ευθύνη των καθών για τους ακόλουθους λόγους:
  - παράβαση των διατάξεων του ουσιαστικού δικαίου που είχε εφαρμογή επί της σύμβασης του προσφεύγοντος·
  - δυσμενής διάκριση λόγω εθνικότητας που συντελέστηκε με την απόφαση περί απολύσεως και άνιση μεταχείριση στο πλαίσιο της διαδικασίας απόλυσής του ως Βρετανού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως·
  - κατάχρηση του δικαιώματος διαδοχικής χρήσης συμβάσεων ορισμένου χρόνου και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων·
  - ανασφάλεια δικαίου και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, παραβίαση του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς και προσβολή του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση περί απολύσεως του προσφεύγοντος είναι παράνομη. Ο λόγος αυτός διακρίνεται σε δύο αιτιάσεις.
  - Με την πρώτη αιτίαση προβάλλεται παραβίαση του δικαίου που έχει εφαρμογή επί της σύμβασης εργασίας του (χαρακτηρισμός της σύμβασης, κανόνες περί απολύσεως, άνιση μεταχείριση σε σχέση με άλλους Βρετανούς υπαλλήλους που εργάζονται στην Ένωση κ.λπ.). Επικουρικώς, ο προσφεύγων προβάλλει ότι, προκειμένου να επιτευχθούν τα ίδια αποτελέσματα, πρέπει να εφαρμοστούν οι ίδιες αρχές, όπως αυτές κατοχυρώνονται από το ενωσιακό δίκαιο.
  - Με τη δεύτερη αιτίαση προβάλλεται δυσμενής διάκριση μεταξύ των εργαζομένων σε θεσμικά όργανα, μεταξύ άλλων, ως προς τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους έκτακτους υπαλλήλους (μη καταβολή διαφόρων επιδομάτων, εισφορές στα συνταξιοδοτικά ταμεία, επιστροφή εξόδων κ.λπ.).
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται από τον προσφεύγοντα εξωσυμβατική ευθύνη των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περίπτωση που τα αιτήματά του σχετικά με τη συμβατική ευθύνη των καθών κριθούν अपαράδεκτα ή αβάσιμα.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2021 — VI κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-20/21)**

(2021/C 128/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: VI (εκπρόσωποι: G. Pandey, D. Rovetta και V. Villante, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) της 7ης Οκτωβρίου 2020, η οποία κοινοποιήθηκε αυθημερόν στην προσφεύγουσα και με την οποία απορρίφθηκε η κατατεθείσα στις 27 Μαΐου 2020 ένστασή της, καθώς και να ακυρώσει την απόρριψη του αποζημιωτικού αιτήματός της ύψους 50 000 ευρώ·
- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της EPSO της 27ης Φεβρουαρίου 2020, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση επανεξέτασης της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής να μη γίνει δεκτή η προσφεύγουσα στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού·
- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της EPSO της 26ης Ιουνίου 2019 να μη συμπεριλάβει την προσφεύγουσα στον εφεδρικό πίνακα του διαγωνισμού EPSO/AD/363/18 (AD7) — Διοικητικοί υπάλληλοι στον τομέα των τελωνείων·
- να ακυρώσει την προκήρυξη του ανοικτού διαγωνισμού EPSO/AD/363/18 — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 7) — Διοικητικοί υπάλληλοι στον τομέα των τελωνείων που δημοσιεύτηκε στις 11 Οκτωβρίου 2018⁽¹⁾, καθώς και τον εφεδρικό πίνακα στο σύνολό του και τα ονόματα των υποψηφίων που περιλήφθηκαν σε αυτόν μετά την ολοκλήρωση της διενέργειας του προαναφερθέντος διαγωνισμού·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει αποζημίωση ποσού 70 000 ευρώ για τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω των ως άνω παράνομων αποφάσεων·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της (στο εξής: προσφυγή), η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας — Μη εξέταση αιτήσεως υποβληθείσας βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κατάχρηση της διακριτικής ευχέρειας της εξεταστικής επιτροπής και παράβαση του άρθρου 27 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης λόγω προδήλως ανεπαρκούς επιλογής μέλους της εξεταστικής επιτροπής για τη διενέργεια της συνέντευξης της προσφεύγουσας — Μη προσήκουσα εξέταση των απαντήσεων που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα στις ερωτήσεις που της τέθηκαν — Παράβαση της υποχρέωσης διενέργειας συγκριτικής και αντικειμενικής αξιολόγησης των υποψηφίων και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της ισότητας των ευκαιριών.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται μη προσήκουσα εξέταση απαντήσεων που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα στις ερωτήσεις που της τέθηκαν από μέλος της εξεταστικής επιτροπής — Παράβαση του Παραρτήματος I, σημείο 1, και του Παραρτήματος II, σημείο 2, της προκήρυξης του διαγωνισμού — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των απαντήσεων που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται έλλειψη σταθερότητας της σύνθεσης της εξεταστικής επιτροπής κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης στο πλαίσιο του διαγωνισμού — Μη υιοθέτηση επαρκών συντονιστικών μέτρων για διασφάλιση συνεπούς και αντικειμενικής αξιολόγησης, ισότητας ευκαιριών και ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του κανονισμού 1 του 1958 (?) — Παράβαση των άρθρων 1δ και 28 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος III του ίδιου Κανονισμού — Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

(¹) ΕΕ 2018 C 368Α, σ. 1.

(²) Κανονισμός 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την προσαρμογή ορισμένων κανονισμών και αποφάσεων στους τομείς της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, του εταιρικού δικαίου, της πολιτικής ανταγωνισμού, της γεωργίας, της ασφάλειας των τροφίμων, της κτηνιατρικής και φυτοϋγειονομικής πολιτικής, της πολιτικής μεταφορών, της ενέργειας, της φορολογίας, των στατιστικών, των διευρωπαϊκών δικτύων, της δικαιοσύνης και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας, του περιβάλλοντος, της τελωνειακής ένωσης, των εξωτερικών σχέσεων, της εξωτερικής πολιτικής, και της πολιτικής ασφαλείας και άμυνας και των θεσμικών οργάνων, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ 2013, L 158, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2021 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-22/21)

(2021/C 128/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: D. Luff και R. Sciaudone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2020 [Ref. Ares(2020)6365704] σχετικά με τη ρευστοποίηση της χρηματικής εγγύησης που επικαλέστηκε το τουρκικό Υπουργείο Επιστημών, Βιομηχανίας και Τεχνολογίας — Γενική Διεύθυνση για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Εξωτερικές Υποθέσεις — Διεύθυνση χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας, του καθήκοντος αμεροληψίας, παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων και παράβαση του άρθρου 78 του δημοσιονομικού κανονισμού (¹).
  - Υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλεγξε την απόφαση περί ρευστοποίησης της εγγύησης που κατέθεσαν οι τουρκικές αρχές. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ζήτησε από τις τουρκικές αρχές να ελέγξουν αυτές την απόφαση. Η συμπεριφορά αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 78 του δημοσιονομικού κανονισμού σε συνδυασμό με τα άρθρα 80, 81 και 82 του κατ'εξουσιοδότηση κανονισμού (²). Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ο διατάκτης της Ένωσης πρέπει να ελέγξει προσωπικά τα έγγραφα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
  - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παρέχει επαρκείς πληροφορίες, αφενός, για να μπορέσει να ελέγξει η ίδια αν η πράξη είναι βάσιμη ή αν είναι πλημμελής και μπορεί, ως εκ τούτου να προσβάλει τη νομιμότητά της ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης και, αφετέρου, για να μπορέσουν τα δικαστήρια της Ένωσης να ελέγξουν τη νομιμότητα της εν λόγω πράξης.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης.
- Υποστηρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν συμμετείχε στη διοικητική διαδικασία που διεξήγαγε η Επιτροπή για να αποφασίσει αν θα δώσει την εντολή στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Άγκυρα να επικυρώσει τη ρευστοποίηση της εγγύησης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας διότι δεν στάθμισε το αίτημα της συμβαλλόμενης αρχής με τα οφειλόμενα στην προσφεύγουσα ποσά.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των προϋποθέσεων εκκαθάρισης της εγγύησης.
- Υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται για τη ρευστοποίηση της εγγύησης, οι οποίες σχετίζονται όλες με τη φερόμενη παράβαση της σύμβασης παροχής υπηρεσιών.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).

(²) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2021 — L'Oréal κατά EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)

(Υπόθεση T-30/21)

(2021/C 128/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal (Clichy, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Treis και E. Strobel, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SO COUTURE — Υπ' αριθ. 12 194 015 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Νοεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 158/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και κάθε τυχόν παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου κατά τη συνολική αξιολόγηση και εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2021 — ΡΖ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-49/21)**

(2021/C 128/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΡΖ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την έκθεση βαθμολογίας 2019 η οποία καλύπτει το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2019, κοινοποιηθείσα στον προσφεύγοντα στις 19 Φεβρουαρίου 2020·
- επίσης, στον βαθμό που θα κριθεί αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2020 (κοινοποιηθείσα στον προσφεύγοντα στις 30 Οκτωβρίου 2020) με την οποία απορρίφθηκε η από 26 Ιουνίου 2020 ένσταση του προσφεύγοντος και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται πολλαπλά σφάλματα εκτιμήσεως στα οποία υπέπεσε η καθής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως από την καθής.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματός του ακυρώσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται έλλειψη ανεξαρτησίας του βαθμολογητή.

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2021 — ClientEarth κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-52/21)**

(2021/C 128/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth AISBL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: O. Brouwer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της καθής της 16ης Νοεμβρίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας περί παροχής προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τους ελέγχους της αλιείας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006 ⁽²⁾.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, συνιστάμενο στο ότι, δεδομένου ότι η καθής δεν εξέδωσε, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται για τις επιβεβαιωτικές αποφάσεις στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001, ρητή απόφαση σχετικά με την αίτηση παροχής προσβάσεως της προσφεύγουσας, απέρριψε σιωπηρώς την εν λόγω αίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η σιωπηρή απορριπτική απόφαση στερείτο αιτιολογίας και, ως εκ τούτου, είναι ακυρωτέα λόγω παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 41, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2021 — Mendes de Almeida κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-75/21)

(2021/C 128/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: R. Leandro Vasconcelos και M. Marques de Carvalho, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2020/1117 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2020, για τον διορισμό των ευρωπαίων εισαγγελέων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, κατά το μέρος που διορίζει ευρωπαίο εισαγγελέα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ως έκτακτο υπάλληλο με βαθμό AD 13, για μη ανανεώσιμη θητεία έξι ετών από τις 29 Ιουλίου 2020, τον José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, υποψήφιο τον οποίον πρότεινε η Πορτογαλία.

— Να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των κανόνων που έχουν εφαρμογή στον διορισμό των ευρωπαίων εισαγγελέων, με τους οποίους διασφαλίζεται η αρχή της ανεξαρτησίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το έγγραφο που απέστειλε η Πορτογαλική Κυβέρνηση στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 29 Νοεμβρίου 2019, με το οποίο αμφισβήτησε την ταξινόμηση των προταθέντων από την ίδια Κυβέρνηση υποψηφίων στην οποία προέβη η επιτροπή επιλογής του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939, και με το οποίο η ίδια Κυβέρνηση υπέδειξε άλλον υποψήφιο της προτίμησής της, και η αποδοχή του από το Συμβούλιο, θέτει υπό αμφισβήτηση τη δομή της διαδικασίας διορισμού των ευρωπαίων εισαγγελέων, η οποία έχει ως αντικείμενο τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των ευρωπαίων εισαγγελέων. Η νομιμοποίηση των ευρωπαίων εισαγγελέων απορρέει από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που συμμετέχουν στη διαδικασία διορισμού, ιδίως το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και όχι από τη συμμετοχή των εθνικών Κυβερνήσεων. Το ως άνω έγγραφο της Πορτογαλικής Κυβέρνησης και η αποδοχή του από το Συμβούλιο αμφισβητούν σοβαρά την ανεξαρτησία και, ως εκ τούτου, την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των ευρωπαίων εισαγγελέων.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα όσον αφορά το σκεπτικό της απόφασης. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το έγγραφο της 29ης Νοεμβρίου 2019 που απέστειλε η Πορτογαλική Κυβέρνηση προς το Συμβούλιο περιείχε δύο σοβαρά σφάλματα, τα οποία αναγνωρίστηκαν και από την ίδια την Κυβέρνηση. Τα εν λόγω σφάλματα συνίσταντο στη μνεία του προτιμώμενου από την Πορτογαλική Κυβέρνηση υποψηφίου, σε έξι περιπτώσεις, ως «αναπληρωτή γενικού εισαγγελέα José Guerra» και στον ισχυρισμό ότι ο εν λόγω εισαγγελέας διενήργησε προκαταρκτική εξέταση και άσκηση τη δίωξη σε σημαντική δίκη που αφορούσε αδικήματα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, ο εισαγγελέας που μνημονεύεται στην προσβαλλόμενη πράξη δεν ήταν ούτε είναι αναπληρωτής γενικός εισαγγελέας, ούτε συμμετείχε στην εν λόγω δίκη στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Καίτοι είναι αληθές ότι το Συμβούλιο αρνείται ότι τα δύο αυτά σφάλματα ασκούν επιρροή στην απόφασή του, είναι εξίσου αληθές ότι το ίδιο ουδέποτε αναφέρθηκε σε αυτά ούτε τα διόρθωσε, παρότι δέχθηκε τους λοιπούς ισχυρισμούς που προέβαλε με το ίδιο έγγραφο η Πορτογαλική Κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα, το Συμβούλιο εξέτασε το ζήτημα των σφαλμάτων μετά τη δημοσιοποίηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, γεγονός που προκάλεσε έντονη κοινωνική κατακραυγή, τόσο στην Πορτογαλία όσο και στην Ευρώπη.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι σκοποί για τους οποίους απονεμήθηκαν αρμοδιότητες στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής και διορισμού των ευρωπαίων εισαγγελέων, συνίστανται στη διασφάλιση της ανεξαρτησίας του οργάνου και στον διορισμό των εθνικών υποψηφίων που διαθέτουν τα περισσότερα προσόντα και παρέχουν όλα τα εχέγγυα ανεξαρτησίας για την άσκηση των καθηκόντων του ευρωπαίου εισαγγελέα. Η παρέμβαση της Πορτογαλικής Κυβέρνησης και η συμπεριφορά του Συμβουλίου απέβλεπαν, ή τουλάχιστον κατέληξαν, σε σκοπό διαφορετικό από τους προβληθέντες. Η επιλογή και ο συνακόλουθος διορισμός, μέσω της προσβαλλόμενης πράξης, του ευρωπαίου εισαγγελέα, δεν συμβάλλουν κατ' ανάγκην στον διορισμό των εθνικών υποψηφίων που διαθέτουν τα περισσότερα προσόντα και παρέχουν όλα τα εχέγγυα ανεξαρτησίας για την άσκηση των καθηκόντων του ευρωπαίου εισαγγελέα, με αποτέλεσμα να διακυβεύονται οι σκοποί που απορρέουν από τους ως άνω κανονισμούς και αποφάσεις και να υπονομεύεται η νομιμοποίηση των ευρωπαίων εισαγγελέων και η αξιοπιστία του οργάνου καθεαυτού.

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Darnment κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-92/21)

(2021/C 128/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Darnment Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: C. Ginter, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής περί μειώσεως της ποσοτώσεως που κατανεμήθηκε στην προσφεύγουσα, για το έτος 2021, για τη διάθεση υδροφθορανθράκων στην αγορά, απόφαση για την οποία η προσφεύγουσα ενημερώθηκε μέσω του συστήματος της διαδικτυακής πύλης F-Gas της καθής στις 15 Δεκεμβρίου 2020 και με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 12ης Ιανουαρίου 2021·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, καθόσον επέβαλε κύρωση στην προσφεύγουσα μολονότι το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση με την οποία η καθής, αφενός, διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα υπερέβη το 2017 την ποσόστωση της για τη διάθεση υδροφθορανθράκων στην αγορά και, αφετέρου, της επέβαλε κύρωση.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 517/2014⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η καθής εξακολούθησε να επιβάλλει την κύρωση στην προσφεύγουσα.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 517/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 (ΕΕ 2014, L 150, σ. 195).

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Boshab κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-103/21)

(2021/C 128/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Évariste Boshab (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 6 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 6 θέση του παραρτήματος I του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας. Ο προσφεύγων διατυπώνει διάφορες αιτιάσεις όσον αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας στο πλαίσιο των διαδικασιών που οδήγησαν το Συμβούλιο στην επιβολή και στην ανανέωση των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων, προβάλλοντας ιδίως προσβολή του δικαιώματός του ακροάσεως υπό προσήκουσες συνθήκες.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει την ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως, καθόσον το Συμβούλιο διαπίστωσε τη συμμετοχή του προσφεύγοντος σε πράξεις οι οποίες συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Ο προσφεύγων επικρίνει το πλαίσιο επανεξετάσεως που προηγήθηκε της ανανέωσης των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων και αμφισβητεί κάθε τρέχουσα δική του εμπλοκή στα γεγονότα στα οποία βασίστηκε η απόφαση περί συμπεριλήψεως του ονόματός του στον κατάλογο των προσώπων που μνημονεύονται στην απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2008/369/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 336, σ. 30).

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-104/21)

(2021/C 128/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alex Kande Murompa (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 7 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 7 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kanyama κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-105/21)

(2021/C 128/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Célestin Kanyama (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 4 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 4 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-106/21)

(2021/C 128/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 8 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 8 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-107/21)

(2021/C 128/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gabriel Amisi Kumba (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 2 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 2 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Punga Luyogo κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-108/21)

(2021/C 128/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ferdinand Punga Luyogo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 3 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 3 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Mutondo κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-109/21)**

(2021/C 128/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kalev Mutondo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 11 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 11 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Kampete κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-110/21)**

(2021/C 128/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ilunga Kampete (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 1 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 1 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Numbi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-112/21)

(2021/C 128/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: John Numbi (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 5 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 5 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Team Beverage κατά EUIPO (Beverage Analytics)

(Υπόθεση T-113/21)

(2021/C 128/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Team Beverage AG (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch και N. Willich, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Beverage Analytics — Υπ' αριθ. 18 101 437 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 727/2020-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που αυτή απορρίπτει την προσφυγή της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως του καθού της 21ης Φεβρουαρίου 2020·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2021 — Growth Finance Plus κατά EUIPO (doglover)

(Υπόθεση T-114/21)

(2021/C 128/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Ελβετία) (εκπρόσωπος: H. Twelmeier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης doglover — Υπ' αριθ. 18 107 487 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 720/2020-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2021 — Growth Finance Plus κατά EUIPO (catlover)**(Υπόθεση T-115/21)**

(2021/C 128/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Ελβετία) (εκπρόσωπος: H. Twelmeier, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης catlover — Υπ' αριθ. 18 107 485 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 717/2020-1**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2021 — Deichmann κατά EUIPO — Munich (Αποτύπωση δύο διασταυρούμενων ριγών στο πλαϊνό μέρος υποδήματος)**(Υπόθεση T-117/21)**

(2021/C 128/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Deichmann SE (Έσσεν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Munich, SL (La Torre de Claramunt, Ισπανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση δύο διασταυρούμενων ριγών στο πλαϊνό μέρος υποδήματος) — Υπ' αριθ. 2 923 852 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 2882/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση της πρώτης περιόδου του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση της δεύτερης περιόδου του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2021 — Cilem Records International κατά EUIPO — KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Υπόθεση T-118/21)

(2021/C 128/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cilem Records International UG (Augsburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. Hecht, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: KVZ Music Ltd (Σόφια, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HALIX RECORDS — Υπ' αριθ. 16 288 235 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιανουαρίου 2021 στην υπόθεση R 1060/2020-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2021, καθώς και την απόφαση του EUIPO της 25ης Μαΐου 2020 σχετικά με το υπ' αριθ. 016288235 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να κάνει δεκτή την ανακοπή της προσφεύγουσας κατά της καταχώρισης του υπ' αριθ. 16288235 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Απριλίου 2017·

- επικουρικώς να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2021 και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-119/21)

(2021/C 128/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emmanuel Ramazani Shadary (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 10 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 10 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-120/21)

(2021/C 128/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Éric Ruhorimbere (Mbujji-Mayi, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 9 θέση του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως·

-
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2020, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 9 θέση του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-103/21, Boshab κατά Συμβουλίου.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL